



EASO

Raport privind procedurile de azil în cazul copiilor

Seria de ghiduri practice ale EASO

2019



European Asylum Support Office

EASO

Raport privind procedurile de azil în cazul copiilor

Seria de ghiduri practice ale EASO

2019

SUPPORT IS OUR MISSION

Manuscris finalizat în mai 2019.

Nici Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) și nici orice alte persoane care acționează în numele instituției nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Ilustrații pagina 21 © iStock, 2019

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2020

Print ISBN 978-92-9485-088-1 doi:10.2847/326348 BZ-03-18-530-RO-C
PDF ISBN 978-92-9485-090-4 doi:10.2847/8804 BZ-03-18-530-RO-N

© Biroul European de Sprijin pentru Azil, 2020

Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub dreptul de autor al Uniunii Europene, trebuie să se solicite direct permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

Cuprins

Lista abrevierilor	5
Introducere și scop	6
Secțiunea 1. Definiții operaționale	8
Încadrarea și tratamentul acestor noțiuni	8
Copiii însoțiți	8
Copiii neînsoțiți	10
Copiii neînsoțiți cu adulți însoțitori (care nu sunt responsabili pentru ei)	14
Secțiunea 2. Interesul superior al copilului în procedurile de azil	19
Procesul de evaluare a ISC în procedurile de azil	19
Momentul evaluării ISC	19
Actorii implicați în evaluarea ISC.....	20
Instrumente și mecanisme de asigurare a calității.....	22
Secțiunea 3. Procedurile de azil în cazul copiilor	24
Mecanism de identificare a nevoilor procedurale speciale ale copiilor	24
Garanții procedurale pentru copii	24
Examinarea cu prioritate a cererilor de protecție internațională	24
Procedurile la frontieră și procedurile accelerate.....	25
Întocmirea și depunerea cererii de către copil sau în numele acestuia	26
Interviul personal.....	27
Garanții procedurale suplimentare și condiții de primire speciale pentru copii	32
Secțiunea 4. Trimiterea	34
Trimiterea către alte autorități	34
Proceduri instituite pentru cazurile de dispariție a copilului, de semne ale traficului sau ale abuzului, de handicap, probleme de sănătate, sarcină sau alte cazuri	35
Secțiunea 5. Specializarea și instruirea personalului	45
Instruirea	45
Specializarea în aspecte legate de copii	46
Recomandări	47
Definiții operaționale	47
Copiii însoțiți de părinți	47
Copiii neînsoțiți	48
Copiii separați	48
Copiii căsătoriți	48
Copiii însoțiți de propriii copii	49
Copiii expuși riscului de trafic sau victime ale traficării.....	49
Copiii dispăruți	50
Copiii LGBTI.....	50
Copiii cu handicap	50
Copiii cu traumă psihologică sau stres psihologic.....	51
Vulnerabilități multiple.....	51
Interesul superior al copilului	52

Procedura de azil	53
Tratarea cu prioritate	54
Evaluarea vulnerabilității și identificarea nevoilor speciale.....	54
Reprezentarea	55
Furnizarea de informații	55
Dreptul de a fi ascultat	56
Procesul de decizie.....	56
Mecanismul național de sesizare	57
Personal calificat	58

Lista abrevierilor

AMS	Agenția pentru Migrație din Suedia
AT	Austria
BE	Belgia
BG	Bulgaria
CDC	Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (1989)
CH	Elveția
Comitetul CDC	Comitetul ONU pentru drepturile copilului
CY	Cipru
DE	Germania
DK	Danemarca
DPA	Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)
EASO	Biroul European de Sprijin pentru Azil
EE	Estonia
EIS	evaluarea interesului superior
EL	Grecia
ES	Spania
FI	Finlanda
FR	Franța
HU	Ungaria
IE	Irlanda
ISC	interesul superior al copilului
IT	Italia
ITO	informații privind țara de origine
LT	Lituania
LV	Letonia
MGF	mutilare genitală a femeilor/circumcizie feminină
MN	minor(i) neînsoțit (neînsoțiți)
NIDOS	Fundația NIDOS (institut de tutelă pentru minorii neînsoțiți care solicită protecție internațională, din Țările de Jos)
NL	Țările de Jos
NO	Norvegia
PI	protecție internațională
PL	Polonia
RO	România
SE	Suedia
SI	Slovenia
SK	Slovacia
SM	stat membru (state membre) al(e) Uniunii Europene
Statele UE+	statele membre ale Uniunii Europene, plus Norvegia și Elveția
TO	țara de origine
TP	trafic de persoane
TUSLA	Agenția pentru Copil și Familie din Irlanda
UNHCR	Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați

Introducere și scop

Situația copiilor ajunși în UE care au nevoie de protecție internațională continuă să reprezinte o provocare enormă pentru sistemele naționale de azil. Adesea, copiii ajung în Europa după ce se confruntă cu exploatarea și abuzul, fiind lipsiți de îngrijirea părinților sau în situații de risc care le accentuează vulnerabilitatea inerentă. Numeroase autorități întâmpină dificultăți majore în încercarea de a răspunde nevoilor speciale ale acestora prin asigurarea protecției și a tratamentului adecvat la care au dreptul copiii. În plus, din cauza diferențelor dintre sistemele naționale, copiii aflați în situații sau circumstanțe similare pot fi tratați diferit sau încadrați în categorii diferite în funcție de statul UE+ în care se află. Această diversitate a practicilor ar putea provoca, în cele din urmă, disparități și neconcordanțe inoportune în ceea ce privește identificarea și protecția acestor copii, împiedicând parțial realizarea obiectivelor SECA.

Având în vedere [Comunicarea Comisiei privind protecția copiilor migranți](#)¹ și misiunea EASO de a sprijini statele membre ale UE prin întărirea cooperării practice, identificarea de bune practici și integrarea aspectelor referitoare la copii în procedurile de azil, EASO a lansat în 2017 o consultare privind procedurile de azil în cazul copiilor și a validat rezultatele acesteia în 2018. Consultarea a avut ca scop reunirea practicilor și a politicilor naționale privind procedurile de azil în cazul copiilor. Obiectivul prezentului raport este de a identifica lacunele și domeniile de practică divergentă din statele UE+, de a evidenția bunele practici adoptate și de a oferi recomandări importante pentru consolidarea protecției copiilor pe teritoriul UE.

Sfera de cuprindere și metodologia raportului

Ca urmare a acestui exercițiu, EASO a elaborat prezentul raport pe baza contribuțiilor furnizate de 24 de state UE+ (**AT, BE, BG, CH, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LT, LV, NL, NO, PL, RO, SE, SI și SK**).

Sfera de cuprindere a raportului se limitează la procedurile de azil aplicate în cazul copiilor; prin urmare, etapele colaterale, cum ar fi primirea sau alte căi legale accesibile copiilor (pentru obținerea permisului de ședere pe baza vârstei minore) sunt în afara sferei prezentului raport și, în consecință, nu sunt abordate în cuprinsul acestuia. Raportul a fost elaborat pe baza unei analize documentare a informațiilor transmise de statele UE+ în 2017 cu privire la practicile, legislația și documentele de politică existente ale acestora.

Rezultatele preliminare au fost verificate în martie 2018 de punctele de contact ale EASO, înainte de consolidarea versiunii finale.

Structură

Raportul urmează structura consultării:

Secțiunea 1: Definiții operaționale

Se analizează și se compară definiții termeni și diferitele definiții folosite în toate statele UE+, luându-se în considerare inclusiv încadrarea și tratamentul aplicabile diferitelor categorii de copii în diversele state UE+.

Secțiunea 2: Interesul superior al copilului în procedurile de azil

Această secțiune explorează operaționalizarea principiului interesului superior al copilului în cadrul procedurii de azil de către autoritățile naționale.

Secțiunea 3: Procedurile de azil în cazul copiilor

Această parte cartografiază măsurile de protecție și condițiile speciale acordate copiilor în procedura de azil.

¹ Comisia Europeană, *Comunicare către Parlamentul European și Consiliu „Protecția copiilor migranți”*, 12 aprilie 2017, COM(2017) 211 final.

Secțiunea 4: Trimiterea

Această secțiune ilustrează mecanismele de sesizare existente și circumstanțele care le-ar activa.

Secțiunea 5: Specializarea și instruirea personalului

Această secțiune descrie diferitele instrumente și tipuri de instruire prin care personalul care intră în contact cu copiii sau care gestionează dosarele copiilor dobândește cunoștințe de specialitate.

Recomandări

O compilație de recomandări care oferă îndrumări cu privire la modul de abordare a problemelor semnalate în raport.

Pe lângă recomandări, raportul cuprinde și o serie de casete de text cu:

- exemple din practică: informații extrase din cartografierea realizată de EASO;
- note privind terminologia: definiții juridice sau operaționale pentru căpătarea unei înțelegeri comune a câtorva dintre termenii utilizați.

➤ Note privind terminologia

„Procedură (proceduri) de azil” este termenul preferat de prezenta publicație, în detrimentul celui de „procedură (proceduri) de protecție internațională”. Se urmează astfel terminologia utilizată de un instrument juridic esențial pe această temă, Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare), denumită în continuare DPA.

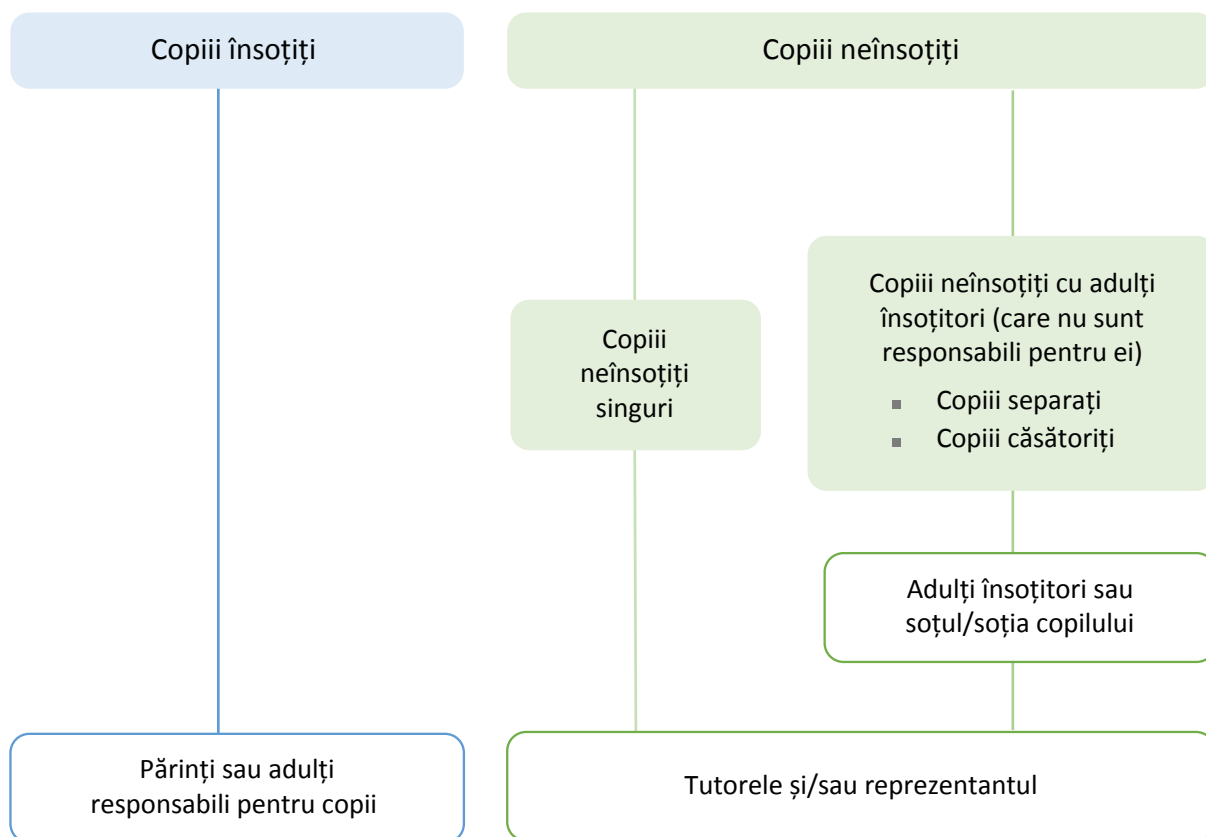
Acquis-ul UE în materie de azil se referă la următorul set de instrumente juridice ale UE: Directiva privind condițiile de primire (DCP) reformată, Directiva privind procedurile de azil (DPA) reformată, Directiva privind standardele minime (DSM) reformată, Directiva privind protecția temporară (care nu a fost declanșată), Regulamentul Dublin III (Dublin III) și Regulamentul Eurodac reformat (Eurodac).

Secțiunea 1. Definiții operaționale

Încadrarea și tratamentul acestor noțiuni

Majoritatea statelor UE+ au o definiție juridică sau operațională pentru termenii **copil însoțit** și **neînsoțit**, **tutore** și/sau **reprezentant**, dar nu și pentru termenii **copil separat** sau **adult însoțitor**. Totuși, doar în puține cazuri definiția națională existentă corespunde definițiilor stabilite în acquis-ul UE în materie de azil sau definiției propuse de EASO.

Lipsa de termeni și definiții armonizate poate duce la un tratament diferit sau la o încadrare diferită în cazuri similare, lucru ilustrat în constatările care urmează. Aceste constatări sunt prezentate punând accentul în special pe diferențele categorii de copii, adulții asociați fiind integrați în subsecțiuni:



Copiii însoțiți

➤ Note privind terminologia

Termenul „copil/minor însoțit” nu apare definit în mod explicit în acquis-ul UE în materie de azil, dar EASO propune o definiție *a contrario* pornind de la definiția termenului „copil/minor neînsoțit” din acquis-ul UE în materie de azil:

Un copil care sosește pe teritoriul statelor membre însoțit de unul sau ambii părinți sau de un adult responsabil pentru acesta prin lege sau prin practica statului membru în cauză, cât timp se află efectiv în întreținerea acestei persoane.

Această definiție corespunde celei utilizate în legislația națională a trei state UE+ (**HU, PL, SI**).

Șaptesprezece state UE+ (**BE, BG, CH, CY, DE, DK, EL, EE, FI, FR, IE, IT, LV, NL, NO, SE, SK**) au propria definiție națională a termenului „copil însoțit”, iar în patru state UE+ (**AT, ES, LT, RO**) nu există o definiție în sistemul juridic național.

Adultul responsabil pentru copil

În cursul procesului de consultare, EASO nu a propus o definiție pentru termenul „**adult responsabil pentru copil**” deoarece, conform instrumentelor juridice ale UE, această noțiune trebuie definită la nivel național, în conformitate cu legislația sau cu practica statului membru (SM) în cauză.

Toate statele UE+ respondente (**AT, BE, BG, CH, CY, DE², DK, EE, EL, FI, FR, HU, IE, IT, LT, LV, NL, NO, PL, RO, SE, SI și SK**) identifică părinții biologici sau adoptivi ca adulți responsabili pentru copil.

Potrivit constatărilor, în unele state membre UE+ (**AT, BG, CH, CY, EE, EL, FR, LT, PL, și SE**) se poate accepta ca adult responsabil pentru copil și o persoană care deține custodia legală. În cazul special al **EL și FR**, autoritatea parentală trebuie atribuită de o autoritate judiciară. În **EE**, adultul responsabil trebuie să obțină din partea poliției, a Direcției Poliției de Frontieră sau a Serviciului de Securitate Internă al Estoniei certificarea dreptului de custodie pentru a fi considerat ca atare.

Membrii familiei și rudele³ pot fi considerați adulți responsabili pentru copil în **AT, CH, DK, FR, HU, IE, IT, SI, SK**. În cazul special al **SI**, poate fi considerată responsabilă pentru copil și o rudă a sa care trăiește într-o comunitate al cărei rol este în esență similar cu cel al familiei nucleare sau care îndeplinește aceeași funcție ca o familie, de exemplu oferind îngrijire fizică, protecție, sprijin emoțional și dependență financiară.

În 18 state UE+ (**AT, BE, BG, CH, DE, EE, FI, FR, HU, IE, IT, LT⁴, LV, NL, NO⁵, RO, SE și SK**), este considerat adult responsabil și tutorele sau reprezentantul legal desemnat. În **IT**, de exemplu, tutorele este numit în absența părinților sau a rudelor (până la cele de gradul al patrulea) și trebuie să dețină competențele necesare și să-și îndeplinească îndatoririle în conformitate cu principiul interesului superior al copilului (ISC).

Exemple din practică: adulți responsabili

În **DK**, sunt considerați responsabili alți adulți decât părinții dacă Serviciul Danez de Imigrări îi consideră a fi îngrijitorii primari în absența părinților. Se evaluează dacă copilul în cauză trebuie considerat ca fiind însoțit de adult sau nu. Evaluarea se bazează pe un interviu desfășurat atât cu copilul, cât și cu adultul și se iau în considerare următoarele: dacă membrul familiei l-a însoțit pe copil pe drumul către DK, dacă au avut un contact în țara de origine înainte de plecare și pe durata șederii în DK, precum și dorințele părinților. O condiție prealabilă este întotdeauna aceea ca însoțitorul adult să fie competent și să-și fi asumat efectiv responsabilitatea pentru copil.

În **NL**, copiii sunt considerați neînsoțiți dacă nu sunt însoțiți de părinți sau de tutorii legali. Copiii însoțiți de membri ai familiei sau de rude sunt, de asemenea, considerați neînsoțiți și se numește un tutore.

² În **DE**, următoarele categorii pot fi identificate ca responsabile pentru copil doar dacă îndeplinesc anumite cerințe: vârstă de cel puțin 18 ani, părinți căsătoriți, mamă necăsătorită cu condiția să nu fi fost pronunțată o decizie contrară de către o instanță, sau alte persoane desemnate de o instanță.

³ EASO nu consideră membrii familiei, frații și rudele ca fiind adulți responsabili pentru copil decât dacă sunt definiți ca atare la nivel național, potrivit legislației sau practicii statului membru în cauză, sau dacă li s-a acordat tutela copilului.

⁴ Tutorele/reprezentantul este considerat responsabil pentru copil dacă deține documente doveditoare în acest sens.

⁵ Tutorele/reprezentantul este considerat responsabil pentru copil dacă deține documente doveditoare în acest sens.

Verificarea legăturilor

Legăturile parentale ale adultului responsabil se verifică în toate cazurile în **BE, BG, CY, DE, EE, EL, ES, FR, HU, LV, NL, PL, RO și SI**, pe când în alte state (**AT, CH, DK, IE, IT, LT, NO, SE și SK**) acest lucru se întâmplă doar dacă apar îndoieli sau dacă se consideră necesar.

Întrebați despre metodele de verificare a legăturilor de familie⁶, respondenții au declarat că acestea se pot verifica prin teste ADN (12 state UE+), interviuri (8 state UE+) sau prin prezentarea de documente oficiale (17 state UE+).

Exemple din practică: verificarea legăturilor

În **EL**, legăturile parentale care existau înainte de intrarea în țară sunt explorate în cursul interviului (în conformitate cu cadrul juridic relevant al Directivei privind standardele minime). În cazul în care apar îndoieli și nu există o documentație relevantă privind legăturile de familie, Serviciul pentru Azil poate solicita teste ADN și poate fi informată procuratura.

În **FI**, în cazuri de reîntregire a familiei se efectuează o verificare științifică.

În **NO**, adulții însoțitori care nu sunt părinții biologici ai copilului trebuie să prezinte documente prin care să-și demonstreze responsabilitatea parentală pentru copil. Dacă responsabilitatea parentală nu poate fi demonstrată cu documente, copilul este tratat ca minor neînsoțit.

În **NL** se pune un accent sporit pe verificarea legăturilor de familie dacă membrii familiei s-au separat la un moment dat, de exemplu în cursul procesului de reîntregire. În aceste cazuri sunt necesare documente. Dacă nu sunt disponibile documente, are loc un interviu și/sau se efectuează o analiză ADN pentru a stabili legăturile de familie.

Copiii neînsoțiți

Opt state UE+ (**CY, DE, EE, EL, HU, LT, RO și PL**) includ în sistemul lor juridic național definiția **copilului neînsoțit**⁷ prevăzută în acquis-ul UE în materie de azil, iar 14 state UE+ (**BE, BG, CH, DK, ES, FI, FR, IE, IT, LV, NO, SE, SI, SK**) au o definiție puțin diferită. De obicei, divergența față de definiția Uniunii Europene constă în omiterea menționării copiilor lăsați neînsoțiți după intrarea pe teritoriul statelor membre. În **AT** și **NL** nu există o definiție juridică a termenului „copil/minor neînsoțit”, deși **NL** aplică totuși conceptul în cazul copiilor care nu sunt însoțiți de părinți sau de tutorii legali.

Tutorele și/sau reprezentantul

În cadrul procedurilor de azil, noțiunea de tutore și/sau reprezentant⁸ este esențială pentru asigurarea existenței măsurilor de protecție pentru copii. Acquis-ul UE stabilește această noțiune pentru a ajuta copilul să parcurgă procedura prin atribuirea unor sarcini importante, cum ar fi exercitarea capacității juridice a copilului și întocmirea sau depunerea cererii în numele copilului atunci când este cazul. Printre responsabilități se numără și informarea copilului cu privire la interviul personal și prezența în cursul acestuia pentru a pune întrebări sau a face observații etc. Noțiunea de tutore și/sau reprezentant variază însă de la un sistem național la altul, ceea ce influențează asistența pe care o primește copilul.

⁶ Procesul de stabilire a autenticității unei relații de familie între copil și presupusul membru al familiei. Mai multe orientări cu privire la verificarea legăturilor de familie se găsesc în *Ghidul practic al EASO privind regăsirea familiei*, martie 2016.

⁷ Definiția juridică a EASO, extrasă din acquis-ul UE în materie de azil: Un copil neînsoțit este un minor care sosește pe teritoriul statelor membre neînsoțit de un adult responsabil pentru acesta în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză și cât timp nu este efectiv în întreținerea unei astfel de persoane. Definiția include minorul care este lăsat neînsoțit după intrarea sa pe teritoriul statelor membre.

⁸ Conform articolului 2 litera (n) din DPA (reformată), reprezentant înseamnă o persoană sau o organizație desemnată de organismele competente pentru a asista și a reprezenta un copil neînsoțit în procedurile de protecție internațională în vederea asigurării interesului superior al copilului și al exercitării, dacă este cazul, a capacității juridice a minorului.

În conformitate cu sistemele juridice proprii, unele state UE+ (**BE, BG, CY, DK, EL, EE, ES, HU, IE, IT, LV, PL, RO și SE**) recunosc **o singură noțiune**, care poate avea fie denumirea de reprezentant (**BG, CY, DK, EL, ES, RO**), fie pe cea de tutore (**BE, LV, SE**). În cinci state UE+ (**EE, HU, IE, IT, PL**), termenii „tutore” și „reprezentant” sunt utilizați în mod nediferențiat.

În alte state UE+ (**AT, CH, DE, FI, FR, LT, NO, SI și SK**), în sistemul național de protecție a copilului coexistă **ambele noțiuni**, cu atribuții diferite:

- **Reprezentantul** [**AT** – consilier juridic; **CH** – numit și împuternicit; **DE** – părinți (în vârstă de minimum 18 ani) sau tutore legal; **FI** – pentru chestiuni juridice, **FR** – *administrator ad hoc*; **LT** – cu cunoștințe juridice; **NO** – o persoană independentă numită în cadrul procedurii de azil; **SI** – numit de centrul de asistență socială înainte de începutul procedurii de azil; **SK** – dintre persoane apropiate înrudite cu copilul sau instituțional]
- **Tutorele** (**AT** – numit de serviciul de asistență pentru tineri; **CH** – voluntari sau profesioniști desemnați de cantoane; **DE** – responsabil cu îngrijirea copilului în cazul în care părinții nu sunt disponibili; numit de instanță în urma unei solicitări din partea serviciului de asistență socială pentru tineri; **FI** – numit de instanță pentru a asigura interesul superior al copilului după audierea asistentului social de la centrul de primire, fără a fi necesară vreo calificare profesională; **FR** – *tuteur*; **LT** – asistent social; **NL** – asistent social profesionist, desemnat de instanță ca tutore temporar; **NO** – persoană independentă desemnată pentru copiii neînsoțiți cărora li se acordă permis de ședere; **SI** – atunci când se acordă protecție internațională; **SK** – pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a copilului la fel ca părinții).

Alte noțiuni În unele sisteme naționale sunt prevăzute și noțiuni suplimentare pentru sprijinirea copilului (**CH** – persoană de încredere; **DE** – până la numirea unui tutore, serviciul de asistență socială pentru tineri ține locul părinților/tutorei; **NL** – avocat; **NO** – avocat).

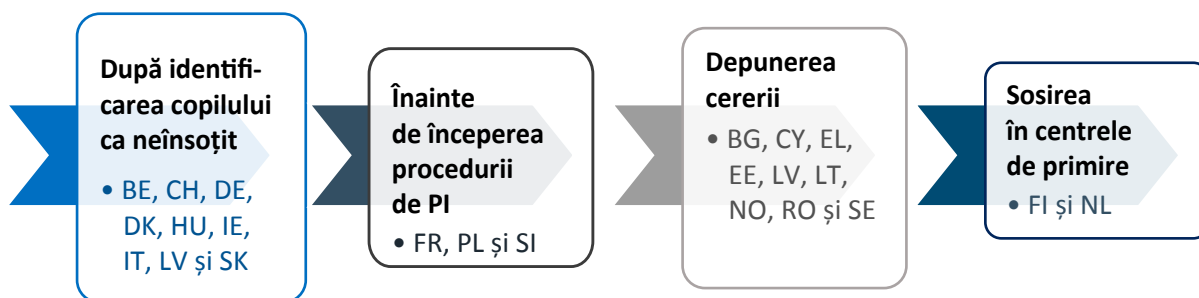
Autoritatea responsabilă pentru numire

În majoritatea statelor UE+ respondente, tutorele/reprezentantul este numit de autoritatea judiciară (**AT, DE, EL, FI, FR, IT, LV, NL, PL, SK**) sau de autoritatea de asistență socială (**CY, ES, HU, IE, LT, RO și SI**). În alte cazuri, autoritatea responsabilă pentru numire este serviciul de tutelă (**BE**), autoritatea regională (**CH, DK**) sau autoritatea locală (**BG, EE, NO, SE**).

Numirea unui tutore/reprezentant se face din oficiu în **nouă** state UE+ (**DE, FI, LV, HU, NL, PL, RO, SE și SK**). În același timp, numirea se face la inițiativa unor autorități sau organizații diferite, și anume:

- poliția sau poliția de frontieră în **LV, PL și SK**;
- serviciile de asistență socială (în cazul în care tutorele este numit de autoritatea judiciară) în **DE, FI** în unitățile de primire;
- o organizație neguvernamentală cu rol specific în privința tutelei: în **DK** la recomandarea Crucii Roșii Daneze, în **NL** de către Fundația NIDOS;
- autoritatea de decizie (serviciul de imigrări/azil) în **HU, RO și SE**.

Figura 1: Momentul numirii unui tutore



În **BE, CH, DE, DK, HU, IE, IT, LV și SK**, tutorele/reprezentantul este numit imediat după ce copilul este identificat ca neînsoțit.

Numirea tutorelui/reprezentantului are loc înainte de începerea procesului de obținere a protecției internaționale în **FR⁹, PL și SI**, iar în **BG¹⁰, CY, EE, EL, LV, LT, NO, RO și SE** are loc ulterior, odată cu/după depunerea cererii de protecție internațională. În **EL**, dacă copilul are mai puțin de 15 ani, pentru depunerea cererii de către copil trebuie să fie prezent un reprezentant.

În **FI și NL**, copilul trebuie să ajungă la unitatea de primire/cazare pentru a fi numit un tutore/reprezentant. În **FI**, managerul centrului de primire își asumă sarcinile tutorelui până când acesta este numit de instanța districtuală.

În **AT**, momentul numirii diferă de la caz la caz.

ES acordă atenție imediată oricărui minor neînsoțit/separat, numind Entitatea Publică pentru Protecția Minorilor ca reprezentant legal care deține custodia legală a minorului neînsoțit. **ES** nu a furnizat informații suplimentare cu privire la momentul exact de numire a reprezentantului legal.

În **FR**, de îndată ce este găsit sau solicită protecție legală un minor neînsoțit, acesta primește imediat adăpost pentru cinci zile. În aceste zile se efectuează o evaluare pentru a stabili vârsta minoră și se încearcă să se găsească familia sau rudele și să se identifice nevoile specifice ale minorului. De îndată ce se stabilește că este vorba despre un minor, procuratura încredințează minorul autorităților de protecție socială a copilului (*l'aide sociale à l'enfance*) pentru 15 zile și înaintează oficial cazul către judecătorul responsabil cu protecția copiilor (*le juge des enfants*). În același timp, judecătorul numește un reprezentant (*administrateur ad hoc*) pentru procedura de azil.

Judecătorul responsabil cu protecția copiilor (*le juge des enfants*) încredințează minorul serviciilor de protecție socială a copilului până la numirea unui tutore (*tuteur*). Pe durata acestui plasament, serviciile de protecție a copilului asigură bunăstarea generală a minorului.

Apoi este numit un tutore de către judecătorul care se ocupă de chestiunile de dreptul familiei, în special de tutelă (*juge des tutelles des mineurs*). Tutorele este numit până la vârsta de 18 ani; tutorele este un reprezentant legal, poate lua toate deciziile pentru minor, îl poate reprezenta pe minor în procedurile judiciare, inclusiv în cele legate de azil, și asigură tot ce este necesar pentru acesta.

Calificări

Marea majoritate a respondenților prevăd cerințe pentru calitatea de tutore/reprezentant al unui copil, dar natura acestor cerințe diferă. În 16 state UE+ [**AT, BG, CH¹¹, CY, DK, EE, FR** (în cazul tutorelui), **HU, IE, LT, LV, NL, NO, PL, RO și SK**], tutorele/reprezentantul este un profesionist sau un asistent social/responsabil cu protecția copiilor. În **AT, DK, IE, LT, NL și RO**, persoana respectivă trebuie să aibă o diplomă recunoscută, iar în **AT, BG, CH, CY, EE, ES, FR** (în cazul tutorelui), **HU, LV, NO și PL** se cere sau se asigură pregătire de specialitate, care să garanteze că tutorele/reprezentantul își poate îndeplini atribuțiile.

În **BE, DK, ES, FI, FR** (în cazul reprezentantului), **HU, IT, NO, PL, SE și SI**, tutorele/reprezentantul poate fi o persoană privată cu calificări și pregătire specifice. În **HU**, de exemplu, tutorele/reprezentantul poate fi și adultul însoțitor care are cimentată o relație cu copilul, dar și un tutore profesionist. Numirea unei persoane private ca tutore/reprezentant al copilului poate face obiectul unor limitări temporare: astfel, în **FR** se desemnează o persoană numită „terț demn de încredere” (*un tiers digne de confiance*) pentru câteva luni, după care aceasta trebuie să solicite să fie numită tutore legal sau „*tuteur*”.

Unele state UE+ acceptă și alte persoane ca tutore/reprezentant al copilului. În **EL**, precum și în **DE**, se prevede că orice persoană poate fi numită tutore/reprezentant, cu condiția să aibă aprobarea autorității

⁹ Pentru reprezentant.

¹⁰ Poate să difere de la caz la caz.

¹¹ Inclusiv voluntarii.

judiciare. Ca mențiune specială, în **EL** poate fi numită tutore/reprezentant o rudă sau o persoană angajată a unei organizații neguvernamentale. Rudele sau persoanele apropiate pot fi numite tutore/reprezentant și în **LV** și **SK**. În **BE** poate fi numit tutore/reprezentant al copilului un profesionist, un voluntar, o persoană privată, precum și un angajat al unei organizații neguvernamentale din sectorul social și juridic. În **FR**, personalul ONG-urilor poate fi numit doar reprezentant al copilului, în timp ce rudele pot fi numite doar în calitate de tutore.

Exemple din practică: numirea unui tutore/reprezentant

În **BE**, Serviciul de Tutelă acordă atenție numărului de tutele pe care le deține deja tutorele. Tutorele trebuie să aibă un profil și competențe adecvate pentru a se ocupa de MN (copii neînsoțiți) astfel încât să fie eficient și să construiască o relație de încredere.

În **FI**, asistentul social se întâlnește cu copilul și cu candidatul la rolul de tutore și evaluează dacă acesta este persoana potrivită. Este ascultată și părerea copilului în această privință.

În **SK**, tutorele/reprezentantul este persoana desemnată de părinți, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului. În lipsa unei astfel de persoane, atribuțiile sunt asumate de Departamentul de Protecție Socială în cazul copiilor însoțiți sau de Protecția Legală a Copiilor și Curatela Socială în cazul copiilor neînsoțiți.

Tutela acordată într-o țară terță

Potrivit răspunsurilor statelor UE+, tutorele/reprezentatul numit de o țară terță este recunoscut în **AT**, **EL**, **ES**, **FR** și **HU** dacă numirea respectă cadrul juridic național al acestor state. În **BE**, **EE**, **IT** și **LT**, persoana în cauză trebuie să prezinte documente care să demonstreze numirea sa în respectiva țară terță. În **SE**, responsabilul pentru tatori trebuie să decidă dacă trebuie numit și un tutore.

Desemnarea unui tutore/reprezentant într-o țară terță nu este recunoscută în **BG**, **DK**, **FI**, **IE**, **NL**, **SI** și **SK**.

În **DE**, **CH**, **LV** și **PL** nu există niciun fel de practică referitoare la tutela dintr-o țară terță. În **CY** și **NO** nu este aplicabilă recunoașterea tutorelui/reprezentantului numit de o țară terță. **RO** nu a furnizat informații în această privință.

Întâlniri cu copilul

În 15 state UE+ (**AT**, **BE**, **CH**, **CY**, **DE**, **ES**, **FR**, **IE**, **LT**, **LV**, **NL**, **RO**, **SE**, **SI** și **SK**), tutorele/reprezentantul trebuie să se întâlnească regulat cu copilul. În **LT**, comunicările dintre tutore și copil sunt zilnice, iar în **DE** și **NL** trebuie să aibă loc cel puțin o întâlnire pe lună.

În **PL** și **NO**, chiar dacă tutorele/reprezentantul nu are obligația de a se întâlni periodic cu copilul, acesta trebuie să participe în orice caz la interviu.

În cinci state UE+ (**BG**, **EE**, **EL**, **FI** și **HU**), întâlnirea cu copilul este obligatorie doar dacă este necesară. De exemplu, în **BG** această întâlnire are loc în situațiile stabilite prin lege, iar în **EL** ea depinde de decizia adoptată de procuror. În **HU**, întâlnirea trebuie să aibă loc dacă este în interesul superior al copilului.

În **DK** și **IT** întâlnirea nu este obligatorie, dar în **DK** este recomandată de Crucea Roșie Daneză (de două ori pe lună), iar în **IT** este recomandată de ghidul Autorității Independente pentru Copii și Adolescenți.

Mecanisme de monitorizare

Aceste mecanisme constau în evaluări regulate, precum și în adoptarea de măsuri specifice pentru a garanta îndeplinirea efectivă a atribuțiilor de către tutorele/reprezentantul numit.

În 20 din statele UE+ respondente (**AT**, **BE**, **CH**, **CY**, **DE**, **EE**, **EL**, **ES**, **FI**, **HU**, **IE**, **LT**, **LV**, **NL**, **NO**, **PL**, **RO**, **SE**, **SI** și **SK**) există mecanisme de monitorizare prin care se asigură îndeplinirea de către tutore/reprezentant a îndatoririlor sale în conformitate cu principiul interesului superior al copilului. În majoritatea cazurilor, organismul de monitorizare este autoritatea responsabilă pentru numire sau autoritatea de protecție a copilului, iar în **DE**, **EE**, **EL** și **SK** atribuțiile de monitorizare intră în sfera mandatului autorității judiciare.

În **FR** nu există un mecanism sistematic, dar judecătorul pentru minori poate cere rapoarte și poate analiza reclamațiile la adresa tutorelui formulate de un minor. Reprezentantul trebuie să întocmească un raport la sfârșitul fiecărei misiuni și, odată la patru ani, există posibilitatea ca acesta să fie demis de către judecător.

În **BG, IT și NO** legea nu prevede un mecanism de monitorizare.

Exemple din practică: mecanisme de monitorizare pentru tatori

În **BE**, tutorele trebuie să întocmească rapoarte regulate către instituția judiciară și către Serviciul de Tutelă cu privire la situația minorului. Primul raport trebuie transmis în primele 15 zile de la desemnare, la fiecare șase luni sunt necesare rapoarte intermediare, iar raportul final trebuie depus la 15 zile de la încheierea tutelei. Dacă tutorele/reprezentantul nu își respectă îndatoririle de tutore/reprezentant, împotriva acestuia se pot lua măsuri, de la ședințe de informare până la avertismente și, în ultimă instanță, retragerea certificării.

În **CY**, directorul Serviciului pentru Azil efectuează evaluări regulate, inclusiv o evaluare a disponibilității mijloacelor necesare pentru reprezentarea copilului neînsoțit. În baza acestor evaluări se adoptă măsuri adecvate pentru reprezentarea eficientă a copilului.

În **IE**, la fiecare 4-6 săptămâni se efectuează o supraveghere clinică.

În **DK**, Crucea Roșie Daneză oferă instrucțiuni pentru a asigura îndeplinirea de către tutore/reprezentant a îndatoririlor sale în conformitate cu principiul ISC.

În **LT**, supravegherea îndeplinirii de către tutore/reprezentant a îndatoririlor sale cuprinde vizitarea copilului și evaluarea îngrijirii copilului în familia gazdă. În cursul vizitei și al evaluării sunt ascultate părerile copilului și ale tutorelui.

Îndeplinirea necorespunzătoare a îndatoririlor de către tutore/reprezentant poate duce la revocarea numirii (**AT**) ori la retragerea certificării (**BE**) sau a calificării acestuia (**SI**).

Condiții pentru numirea tutorelui/reprezentantului

Proape toate statele UE+ respondente numesc un reprezentant, chiar dacă copilul neînsoțit împlinește vârsta de 18 ani înainte de luarea unei decizii în primă instanță. Excepție fac **RO** (doar dacă copilul împlinește vârsta de 18 ani în decurs de 15 zile de la depunerea cererii) și **DK** (în cazul în care există îndoieli, până când DIS¹² stabilește că persoana este minoră printr-o evaluare a vârstei).

Exemplu din practică: numirea unui tutore dacă copilul împlinește 18 ani înainte de luarea unei decizii definitive

În **ES**, protecția copiilor neînsoțiți poate fi prelungită până după împlinirea vârstei de 18 ani în anumite situații, pentru a proteja persoana în cauză de riscul de vulnerabilitate.

În **IE**, tutorele îl însoțește pe tânăr până la ultima etapă a procedurii de determinare a statutului, chiar dacă copilul are 17 ani, 11 luni și 29 de zile în momentul depunerii cererii de protecție internațională.

Copiii neînsoțiți cu adulți însoțitori (care nu sunt responsabili pentru ei)

Copiii separați

Majoritatea statelor UE+ respondente (**AT, BE, BG, CH, CY, DE¹³, DK, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT, NL, PL, RO, SE, SI, SK**) nu au o definiție juridică sau operațională a termenului „copii separați”¹⁴. Totuși, în **EL** a fost elaborată o definiție operațională a copiilor separați, iar în **IE** și **NO¹⁵** există o definiție juridică pentru aceștia.

¹² Serviciul Danez de Imigrări.

¹³ În **DE**, un copil separat este, de asemenea, copil neînsoțit. Definiția minorului/copilului neînsoțit este aplicabilă și copilului separat.

¹⁴ „«Copiii separați» sunt copiii [...] care au fost separați de ambii părinți sau de persoana care îi avea în îngrijire legal sau de fapt, dar nu neapărat de alte rude.” Comitetul CDC, Comentariul general nr. 6 (2005), Tratatul acordat copiilor neînsoțiți și celor separați în afara țării lor de origine, 1 septembrie 2005, p. 6.

¹⁵ În special, **NO** recunoaște copiii care pot fi însoțiți de alt membru al familiei/adult însoțitor drept o categorie aparte în cadrul procedurilor și mecanismelor specifice aplicabile copiilor neînsoțiți.

LV nu a precizat nicio definiție pentru copiii separați.

Copiii separați pot fi considerați însoțiți sau neînsoțiți în funcție de diferite circumstanțe. Potrivit practicii naționale, copilul separat este considerat însoțit:

- dacă este însoțit de un membru adult al familiei, de un reprezentant statutar (**DK** și **SI**);
- după ce autoritatea competentă confirmă legătura de familie sau alege un tutore adecvat (**IE** și **LV**).

În 19 state UE+ (**BE, BG, CH¹⁶, CY, DE, EE, EL, ES, IE¹⁷, FI, FR¹⁸, HU, LT, LV¹⁹, NL, PL²⁰, RO, SE** și **SK**), copiii separați sunt considerați copii neînsoțiți, iar în **IT** copiii separați pot fi considerați însoțiți sau neînsoțiți, în funcție de circumstanțele fiecărui caz.

În **AT²¹**, această diferențiere nu se aplică.

Exemplu din practică:

În **LV**, de îndată ce un minor neînsoțit depune cerere de azil, Instanța pentru Orfani decide imediat numirea unui tutore pentru minorul neînsoțit. Instanța pentru Orfani și autoritățile decizionale iau măsuri pentru a căuta membrii familiei minorului și evaluează posibilitățile de întoarcere a persoanei în familia sa.

Dacă cea mai apropiată rudă este potrivită pentru a-și asuma tutela copilului, Instanța pentru Orfani îi confirmă rolul de tutore. Dacă printre rudele minorului nu se găsește nicio persoană capabilă (cele capabile nu pot să-și asume tutela sau sunt eliberate de obligația tutelei din motive legale) sau dacă minorul nu are nicio rudă, atunci Instanța pentru Orfani numește tutorele din rândul altor persoane. Instanța acționează din proprie inițiativă de îndată ce este informată că există astfel de orfani.

În **ES**, copiii separați despre care se consideră că se află într-o situație de risc fac obiectul unei evaluări și supravegheri specifice cu scopul de a primi asistență și de a li se satisface nevoile de primire.

În **NL**, copiii sunt considerați neînsoțiți când nu sunt însoțiți de părinți sau de tutorii legali. Copiii însoțiți de membri ai familiei sau de rude sunt, de asemenea, considerați neînsoțiți și se numește un tutore.

Copiii căsătoriți

Majoritatea statelor UE+ respondente (**AT, BE, CH, CY, DE, EL, FI, IE²², LT, NL, NO, PL, SE** și **SK**) încadrează copiii căsătoriți în categoria copiilor neînsoțiți. În schimb, în șapte state UE+ (**DK, EE, ES, FR, HU, IT** și **SI**), copiii căsătoriți pot fi considerați însoțiți în funcție de vârstă, de legislația națională sau de evaluarea individuală efectuată. În două state UE+ (**BG²³** și **LV**), copiii căsătoriți sunt considerați adulți.

În **CH, CY, DE, EL** și **DK** se numește un tutore/reprezentant care să ofere asistență copilului; la fel și în **BE**, unde, în cazul unei căsătorii cutumiare, se numește un tutore cu experiență.

RO nu a precizat cum sunt considerați copiii căsătoriți în conformitate cu politicile și practicile naționale.

Recunoașterea căsătoriei copiilor

Factorii luați în considerare de majoritatea statelor UE+ pentru recunoașterea căsătoriei sunt vârsta soților sau legalitatea/respectarea legislației naționale²⁴. Prin urmare, aceasta va produce efecte în țara în cauză,

¹⁶ Atunci când custodia deținută de adultul sau ruda care însoțește copilul este incertă.

¹⁷ Atunci când legătura de familie nu este confirmată de TUSLA, Agenția de stat pentru Copil și Familie.

¹⁸ Dacă nu există un adult considerat responsabil pentru copil. În acest caz, va fi numit un reprezentant de către un judecător.

¹⁹ În **LV**, până când Instanța pentru Orfani alege un tutore adecvat.

²⁰ În **PL**, copiii separați ar putea fi cazați la rudele lor, dacă dețin documente care confirmă legătura de familie.

²¹ Cadrul juridic nu prevede o definiție a copilului însoțit sau neînsoțit. Legea operează în acest context cu termenul „minori ale căror interese nu pot fi exercitate de reprezentantul lor legal”.

²² Dacă ambii copii au mai puțin de 18 ani.

²³ Dacă au peste 16 ani.

²⁴ Informații utile referitoare la vârsta minimă pentru căsătorie și la cerințele prevăzute de legislațiile naționale ale UE sunt disponibile pe pagina FRA privind *Inventarierea cerințelor privind vârsta minimă din perspectiva drepturilor copilului în UE*, la adresa <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/mapping-minimum-age-requirements/marriage-age>

excepție făcând **șase state UE+ (CH²⁵, DE, DK, LT, NL și SK)** care au raportat că, dacă unul dintre soți este copil, căsătoria nu este recunoscută.

Exemple din practică:

În **DE** a intrat în vigoare, în iulie 2017, o nouă lege privind căsătoria copiilor. DE stabilește vârsta consimțământului la 18 ani pentru orice persoană (cetățean propriu sau străin) care trăiește pe teritoriul său național. Astfel, căsătoria este considerată nulă dacă unul dintre soți avea mai puțin de 16 ani la momentul încheierii căsătoriei. Când soții au sub 18 ani, decizia trebuie luată de către instanță.

Potrivit paginii FRA „Inventarierea cerințelor privind vârsta minimă din perspectiva drepturilor copilului în UE”, singurele state în care nu există posibilitatea căsătoriei înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, conform recomandărilor Comitetului CDC, sunt **DE, DK, NL și SE** (precum și **PL**, dar numai în cazul băieților, fetele putându-se căsători de la 16 ani). În **ES**, copiii separați despre care se consideră că se află într-o situație de risc fac obiectul unei evaluări și supravegheri specifice cu scopul de a primi asistență și de a li se satisface nevoile de primire.

În **NL**, copiii sunt considerați neînsoțiți când nu sunt însoțiți de părinți sau de tutorii legali. Copiii însoțiți de membri ai familiei sau de rude sunt, de asemenea, considerați neînsoțiți și se numește un tutore.

Evaluarea situației copiilor căsătoriți

Majoritatea statelor respondente [**BE, BG, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE²⁶, IT, NL** (la primire), **NO, PL²⁷, SE²⁸ și SK**] evaluează potențiala situație de risc a copilului căsătorit. Mai exact, interesul superior al copilului este evaluat în mod special în patru state UE+ (**DK, EL, FR și NL**). Vulnerabilitatea copilului (**BE**) și riscul de a cădea victimă traficului de persoane (TP), a introducerii ilegale de persoane, a exploatării sau a abuzului sexual sunt factorii asupra cărora își îndreaptă atenția statele UE+ atunci când efectuează evaluarea.

În unele state UE+ [**DK, FI, IT** (interviuri psihosociale), **NO, SE**] se realizează un interviu de evaluare a riscului, iar în **DK și HU** se analizează relația dintre soți. În **SE**, interviul are loc fără soț/soție dacă copilul are mai puțin de 15 ani.

RO nu a precizat cum se evaluează situația copiilor căsătoriți.

Exemple din practică: evaluarea cazurilor de copii căsătoriți

În **BE** se acordă atenție deosebită căsătoriilor cutumiare, deoarece acestea pot indica o vulnerabilitate extremă. Se numește un tutore care să gestioneze situația și să acorde asistență copilului și se adoptă măsuri suplimentare pentru a garanta siguranța copilului, și anume cazare adecvată separată de soț/soție.

În **CY**, copiii căsătoriți sunt considerați inițial copii neînsoțiți, ulterior efectuându-se o evaluare suplimentară a fiecărui caz în parte de către serviciile de asistență socială.

În **DK**, soții sunt plasați inițial în unități de primire separate (copilul într-un centru de primire pentru copii) și se efectuează o evaluare atentă de către Serviciul Danez de Imigrări. Evaluarea cuprinde interviuri separate atât cu minorul, cât și cu soțul/soția, precum și evaluarea altor factori: dacă cuplul a avut o coabitare prelungită, dacă are copii și dacă există indicii ale unei căsătorii forțate. În orice caz, dacă copilul este considerat însoțit de soț/soție, se numește întotdeauna un reprezentant personal.

În **ES**, măsurile adoptate variază în funcție de vârsta soților:

- Dacă ambii soți au mai puțin de 16 ani, aceștia sunt cazați împreună în contextul primirii, dar sunt tratați ca fiind copii neînsoțiți.

²⁵ Birourile cantonale de evidență a populației sunt responsabile pentru procedura de recunoaștere a căsătoriilor. De obicei, acest tip de căsătorie nu este recunoscut.

²⁶ Oficiul Internațional de Protecție (IPO) apelează la avizul profesionist al Agenției pentru Copil și Familie – TUSLA pentru evaluarea riscului în toate cazurile în care este implicat un minor. Toate cazurile de acest tip sunt transferate autorității competente.

²⁷ O atenție deosebită se acordă evaluării riscului de abuz sexual.

²⁸ AMS întocmește un raport către serviciile sociale și poliție dacă copilul are mai puțin de 15 ani. În aceste cazuri, este important ca copilul să fie interviuat fără să fie însoțit de soț/soție.

- Dacă unul dintre soți are mai puțin de 16 ani (de obicei fata), acesta este tratat ca un copil neînsoțit în situație de risc și se iau în considerare măsuri de primire specifice. Se iau măsuri de garantare a siguranței și protecției copilului, constând în vizite supravegheate ale soțului/soției, și se urmăresc atent intrările și ieșirile din spațiul de cazare.
- Dacă unul dintre soți are între 16 și 18 ani, evaluarea situației se face individual în fiecare caz. În funcție de evaluare, soțul/soția poate fi tratat(ă) ca adult responsabil, caz în care nu este nevoie de măsuri specifice.

Adultul însoțitor și adultul soț/soție al/a copilului

➤ Notă privind terminologia

„Adultul însoțitor” poate fi definit ca adultul care însoțește copilul în fața autorităților, dar care nu este adultul responsabil pentru copil.

În majoritatea sistemelor juridice naționale ale statelor UE+ respondente (**AT, BE, CY, DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT, LV, NL, NO, PL, RO, SE, SI și SK**) nu există o definiție operațională. Celelalte cinci state UE+ (**BG, CH, DK, EL și IE**) au încorporat noțiunea de „adult însoțitor” definită mai sus în sistemele lor juridice naționale. Patru dintre aceste state UE+ (**BG, CH, EL și IE**) recunosc adultul însoțitor ca reprezentant/tutore al copilului.

Dintre statele în care această noțiune este recunoscută, răspunsurile au arătat că în șapte dintre statele UE+ respondente (**BE, EL, FR, IE, NL, SE și SK**) adultul nu trebuie să aibă neapărat legături de familie cu copilul. În alte opt state UE+ (**BG, DK, EE, FI, NO, PL, RO și SI**), aceasta este o condiție necesară pentru ca persoana să fie considerată adult însoțitor al copilului. Un caz special este **DK**, unde se prevede o excepție pentru cazul în care copilul și-a pierdut părinții, iar persoana respectivă a fost principalul său îngrijitor încă de la naștere.

În **CH și ES**, legăturile de familie nu sunt de obicei necesare pentru ca persoana să fie considerată adult însoțitor, iar în alte state (**AT, CY, DE, HU, IT, LT și LV**) legăturile de familie nu au nicio influență.

Exemplu din practică: adultul însoțitor

În **SI**, când un minor este însoțit de o persoană care nu îi este rudă, cel mai probabil minorul va fi considerat neînsoțit și va fi numit un reprezentant legal. Acest lucru este important și din perspectiva posibilității de traficare.

În **NL**, copiii sunt considerați neînsoțiți atunci când nu sunt însoțiți de părinți sau de tutorii legali. Copiii însoțiți de membri ai familiei sau de rude sunt, de asemenea, considerați neînsoțiți și se numește un tutore.

Adultul însoțitor poate juca un rol în procedura de azil în 14 state UE (**BG, CH, DE, DK, EE, EL, ES, FR, IE, NO, LV, PL, SE și SK**), mai precis:

- ca reprezentant legal în șapte state UE+ (**BG, CH, EL, FR** – numai dacă judecătorul îi acordă autoritate parentală, **IE, LV** – dacă este numit de Instanța pentru Orfani, și **SK** – dacă este numit de instanță);
- cu un rol participativ într-o etapă a procesului de azil în trei state UE+ (**EL, ES și IE**);
- furnizând informații în patru state UE+ (**DE, DK, NO și SE**);
- asigurând interesul superior al copilului în **EE și EL**;
- fiind prezent/participând la interviul copilului (**DK și PL**²⁹).

În unele state (**BE, FI, HU, NL și SI**), adulții însoțitori nu au niciun rol în procedura de azil, iar situația nu este aplicabilă în **AT, CY, IT, LT și RO**.

²⁹ Dacă copilul dorește.

Adultul însoțitor și soțul/soția adult(ă) nu sunt numiți tutori/reprezentanți ai copilului în **FI, FR³⁰, LT, NO, SE** și **SI**. În **BE**, instanța hotărăște dacă un adult însoțitor poate fi numit tutore civil al copilului după încheierea procedurilor de obținere a permisului de ședere în Belgia. Pe parcursul procedurii de azil însă, un adult însoțitor nu poate fi desemnat tutore al copilului.

În celelalte state UE+ respondente, opțiunea de a numi adultul însoțitor sau soțul/soția adult(ă) ca tutore/reprezentant al copilului este luată în considerare în diferite situații:

- Dacă adultul este desemnat în acest sens de o instanță și atunci când este în interesul superior al copilului în **AT**. În **DE**, fiecare instanță hotărăște eventualele cerințe care trebuie îndeplinite pentru această numire. În **EL**, numirea poate fi realizată de procuratură.
- În **FR**, adultul respectiv poate fi numit doar tutore, nu reprezentant. În **IE**, adultul sau soțul/soția este numit tutore/reprezentant cu condiția ca statul să nu aibă dubii cu privire la siguranța copilului. În plus, adultul însoțitor va fi numit numai dacă copilul este în îngrijirea sa și ținând seama de dorința copilului și de ISC.
- În **NL** numirea are loc dacă Fundația Nidos solicită acest lucru, iar în **SK** se efectuează o evaluare pentru a verifica dacă adultul însoțitor sau soțul/soția adult(ă) este suficient de matur(ă) din punct de vedere moral și fizic pentru a-și îndeplini îndatoririle de tutore.
- În **BG** și **EE**, soțul/soția adult(ă) poate fi numit(ă) în cazul în care căsătoria este în conformitate cu legislația.
- **ES, HU, CY** și **LV** nu au indicat cerințe specifice aplicabile.

În **CH, DK, IT** și **PL**, adultul însoțitor poate fi numit tutore/reprezentant, dar soțul/soția adult(ă) nu poate fi numit(ă) tutore/reprezentant al copilului. În **CH**, adultul însoțitor este numit tutore/reprezentant dacă a exercitat aceste funcții în țara de origine, iar în **PL** această opțiune este luată în considerare doar atunci când este greu de găsit alt tutore pentru copil.

În **RO**, această practică nu este aplicabilă.

Pentru a garanta protecția copilului, în **DK** se numește un reprezentant dacă minorul este considerat vulnerabil sau însoțit de soț/soție. În **FR** se numește un reprezentant dacă există riscul unui conflict de interese, în **LV** dacă copilul nu are rude, iar în **SI** dacă copilul este cu adultul însoțitor sau dacă are mai puțin de 15 ani și este căsătorit.

³⁰ Nu ca reprezentant, ceea ce înseamnă că adultul însoțitor poate fi numit tutore.

Secțiunea 2. Interesul superior al copilului în procedurile de azil

Obligația de a asigura luarea în considerare cu prioritate a interesului superior al copilului în toate deciziile cu impact asupra lui derivă din articolul 3 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (CDC)³¹ și din articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a UE, fiind reiterată în acquis-ul UE în materie de azil. Totuși, punerea în aplicare a acestui principiu prezintă numeroase provocări pentru autorități și alte părți interesate. Pentru a identifica aceste provocări și potențialele deficiențe, precum și bunele practici care ar putea fi reproduse, EASO a abordat acest subiect în chestionar, obținând următoarele constatări principale:

Procesul de evaluare a ISC în procedurile de azil

În această privință, 11 state respondente (**BE, BG, CH, CY, DK, EE³², IE, ES, FR, LV și SE**) au instituit un proces formal de evaluare a interesului superior al copilului în contextul procedurii de azil.

Interesul superior al copilului este considerat primordial în procedura de azil în **AT, DE, EL, PL, FI, IT, NO și SK**, deși aceste țări au confirmat că nu există un proces formal de evaluare în acest sens.

În mod similar, în **FI, HU³³, LT, NL, PL, RO și SI** nu există un proces formal de evaluare a ISC, dar sunt instituite anumite măsuri de protecție. În **NL**, dacă trebuie evaluat interesul superior al copilului, intervin Fundația Nidos și Consiliul pentru Protecția Copilului. În **PL**, ISC este examinat în cadrul evaluării nevoilor de protecție internațională. În **SI**, ISC este considerat o preocupare primordială în toate etapele procedurii de azil, de către toate autoritățile și de întreg personalul implicat.

Momentul evaluării ISC

În practică, evaluarea interesului superior al copilului poate avea loc în momente diferite, în unele cazuri înainte de începerea procedurii de azil (**IE și SK³⁴**), alteleori într-o etapă specifică a procedurii, de exemplu după ce copilul a solicitat protecție internațională, ca în **BG și EL** (când este informată procuratura în acest sens³⁵). În **PL**, evaluarea se efectuează în momentul în care se ia o decizie cu privire la acordarea protecției internaționale.

Majoritatea respondenților au afirmat însă că evaluarea interesului superior al copilului poate avea loc în toate etapele procedurii de azil. Aceasta este situația în 16 state UE+ (**AT, BE, CH, CY, DE, DK, EE, ES, FI, FR³⁶, IT, LV, NO, SE, SI și SK**). În cazul special al **ES și FI**, evaluarea ISC se desfășoară și în centrele de primire.

³¹ Articolul 3.1: „În toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala; 3.2 Statele părți se obligă să asigure copilului protecția și îngrijirea necesare în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal, și în acest scop vor lua toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare; 3.3 Statele părți vor veghea ca instituțiile, serviciile și așezămintele care răspund de protecția și îngrijirea copiilor să respecte standardele stabilite de autoritățile competente, în special cele referitoare la securitate și sănătate, la numărul și calificarea personalului din aceste instituții, precum și la asigurarea unei supravegheri competente.” Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, [Convenția cu privire la drepturile copilului](#), 20 noiembrie 1989, Organizația Națiunilor Unite, Seria Tratatelor, vol. 1577, p. 2.

³² Garantat de tutore.

³³ Reglementările care garantează aplicarea interesului superior al copilului vor fi extinse odată cu viitoarea modificare a Legii maghiare privind azilul.

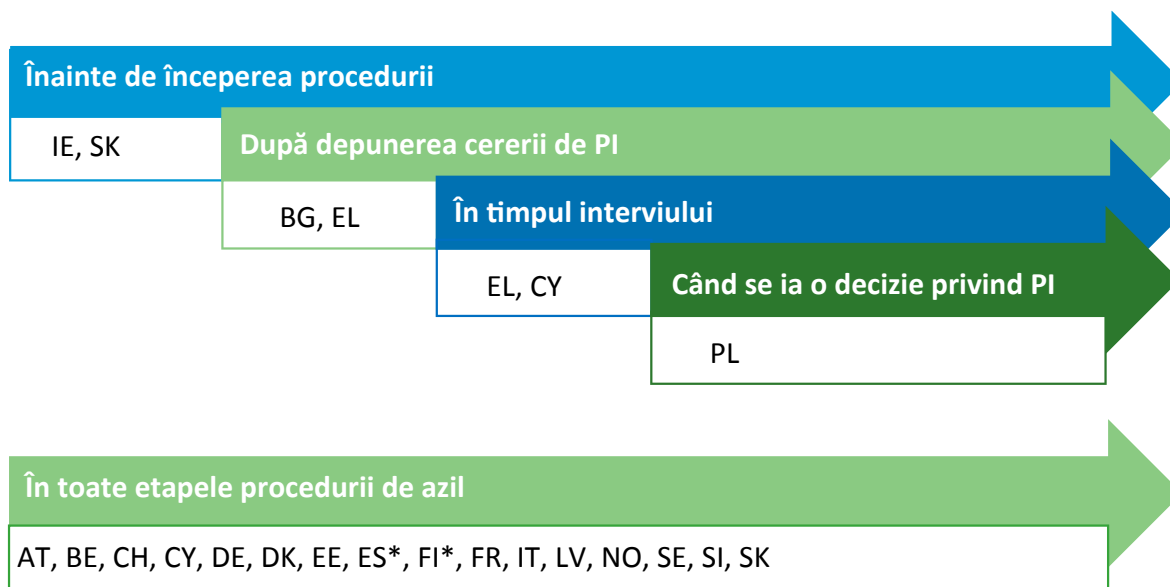
³⁴ Începe din momentul în care este găsit copilul.

³⁵ În caz contrar, are loc în cursul interviului.

³⁶ În **FR**, evaluarea ISC începe de îndată ce a fost identificat un copil neînsoțit și nu depinde de existența/etapele procedurii de azil. Interesul superior al copilului este evaluat în același timp cu evaluarea vârstei și ulterior de autoritatea de decizie.

În câteva state (**HU, LT, NL și RO**), unde nu este instituit un proces formal de evaluare a ISC, întrebarea nu prezintă relevanță.

Figura 2: Momentul evaluării interesului superior (*inclusiv în etapa primirii)



Exemplu din practică: evaluarea interesului superior

În **CY**, la depunerea cererii de protecție internațională solicitantului i se oferă un formular separat pentru identificarea persoanelor vulnerabile. Evaluarea ISC se efectuează de către Serviciile de Asistență Socială în mod constant până când copilul împlinește 18 ani.

În **LV**, ISC se evaluează pe parcursul întregii proceduri de azil, prin observarea copilului și comunicare verbală cu acesta, atunci când este contactat în diferite ocazii.

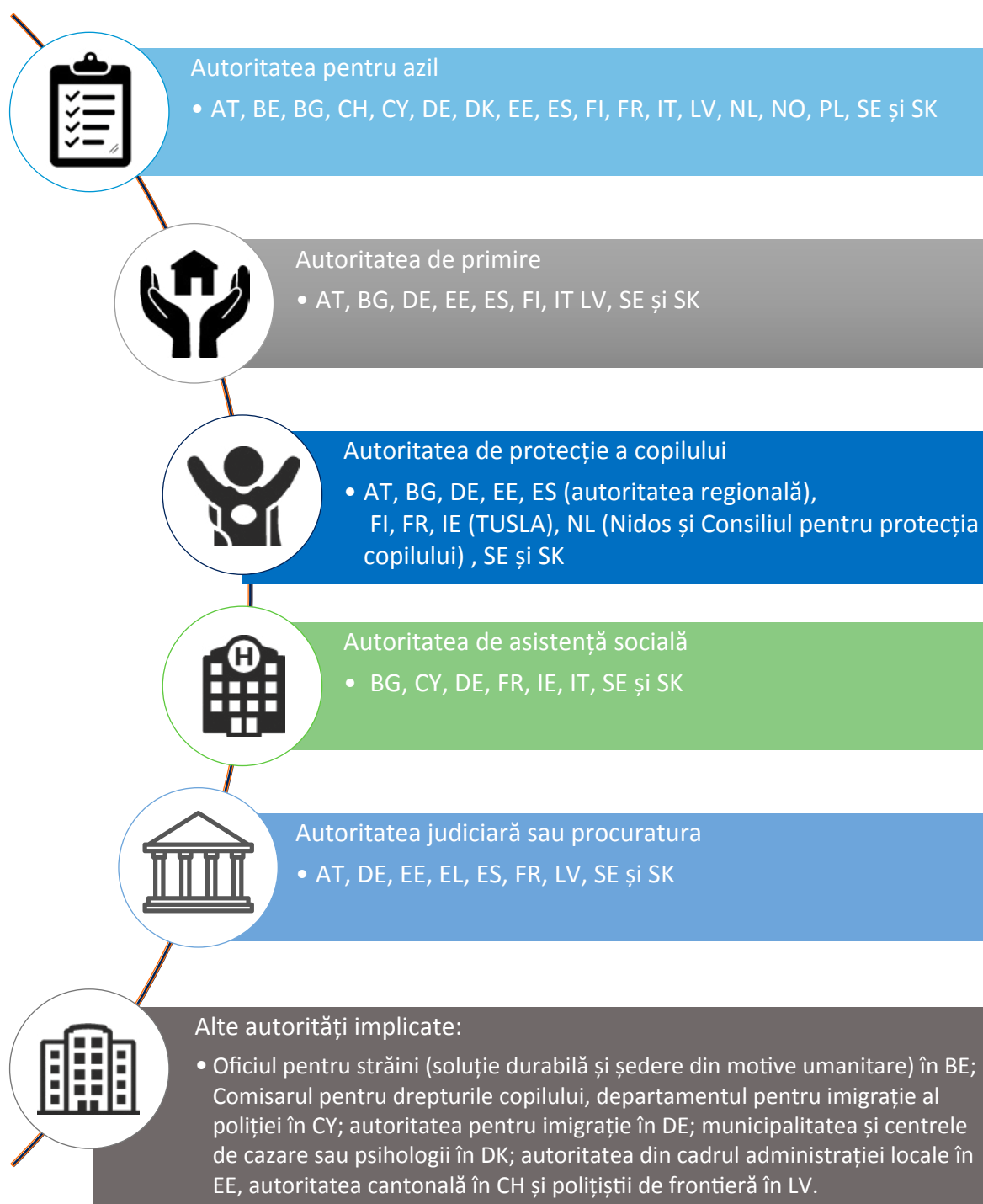
În **NO**, procedura de evaluare a ISC de către Direcția de Imigrări a Norvegiei impune să i se acorde copilului posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la toate aspectele care îl privesc.

Actorii implicați în evaluarea ISC

În 15 dintre statele UE+ respondente (**AT, BG, CY, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, IT, LV, NL, SE și SK**), responsabilitatea evaluării ISC este împărțită între mai multe autorități (autoritățile în materie de azil, autoritățile de primire, autoritățile de protecție a copilului, agențiile de asistență socială, sistemul judiciar, tutorele sau reprezentantul copilului, printre alți actori). În **EL**, evaluarea ISC este realizată de procuratură, dar și alte autorități au această responsabilitate, în funcție de etapa procedurii. În **SK**, toate autoritățile care lucrează cu minorul trebuie să evalueze interesul superior al copilului.

În **HU, LT, RO și SI**, acest lucru nu se aplică. Constatările arată că, în aceste state UE+, principala responsabilitate pentru evaluarea ISC le revine următoarelor autorități:

Figura 3: Actorii implicați în procesul de evaluare a interesului superior al copilului



Alți actori pot participa, de asemenea, la procesul de evaluare a ISC furnizând informații cu privire la anumite aspecte ale ISC. Aceștia sunt:

- tutorele/reprezentantul: **AT, BE, DE, DK, EE, IE, NO, SE, SK**³⁷;
- ONG-urile în **BG, CY** și **LV**;
- personalul medical sau școlar: **DK, FI, IT** și **NO**.

Evaluarea ISC în cazul adultului însoțitor cu rol de tutore/reprezentant

În cazul eventualei numiri a unui adult însoțitor ca tutore al copilului, anterior numirii se efectuează o evaluare a interesului superior în 11 din statele UE+ respondente (**AT, DE, DK, EE, EL, ES, FR, IT, LV, PL** și **SK**). Mai exact, evaluarea și numirea sunt realizate de instanță în **AT, FR, IT, LV** și **SK**³⁸. În **EL**, procuratura este cea care numește îngrijitorul și/sau reprezentantul minorului ținând seama de evaluarea efectuată de alte autorități.

În **BE** și **NO** nu se efectuează o evaluare a interesului superior înainte de numirea unui adult însoțitor.

Exemplu din practică: evaluarea interesului superior

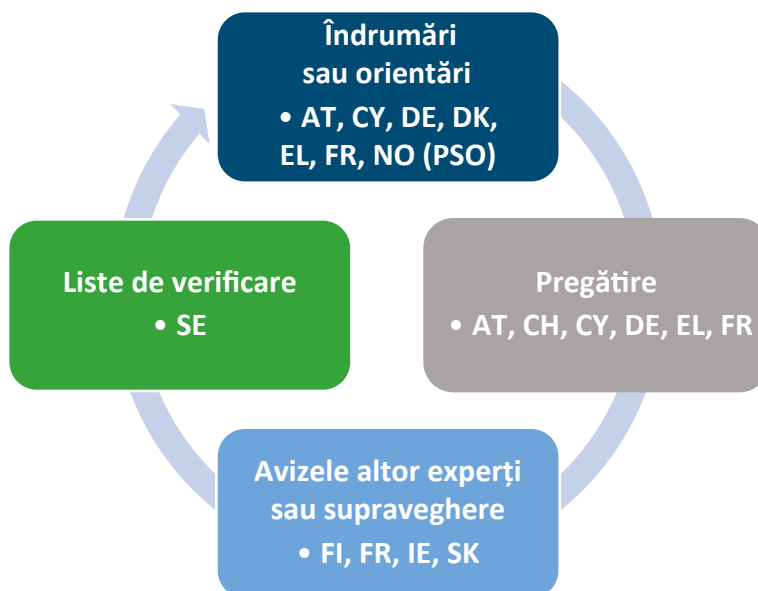
În **IE** se consideră că este în interesul superior al oricărui minor neînsoțit din stat să îi fie alocat imediat un asistent social (care acționează *in loco parentis* ca tutore al copilului).

BG, CY, FI, IE, LT, RO, SE și **SI** au indicat că această practică nu este aplicabilă în sistemele lor. Răspunsurile primite de la **CH, HU** și **NL** nu au adus lămuriri suplimentare cu privire la acest aspect.

Instrumente și mecanisme de asigurare a calității

Douăsprezece state UE+ folosesc instrumente prin care sprijină responsabilul de caz în evaluarea interesului superior al copilului, iar în cinci state (**BE, IT, LT, LV, PL**) nu se folosesc niciun fel de instrumente. Instrumentele utilizate de statele UE+ au fost următoarele:

Figura 4: Sprijinirea responsabilului de caz în evaluarea interesului superior al copilului



³⁷ În **SK** i se dă și copilului posibilitatea de a oferi informații.

³⁸ Instanța pentru Orfani ia o decizie în conformitate cu avizul Oficiului pentru Probleme de Cetățenie și Migrație.

Cele șapte state UE+ (**AT, CY, DE, DK, EL, FR și NO**) în care se folosesc îndrumări sau orientări au precizat că pentru sprijinirea responsabililor de caz în evaluarea ISC sunt utilizate orientările UNHCR, precum și ghidurile practice și instrumentele EASO³⁹.

În **AT, CH, CY, DE, EL și FR**, responsabilii de caz beneficiază de pregătire pentru evaluarea ISC. În **SE** există o listă de verificare pentru evaluarea ISC, care cuprinde toate etapele procedurii de azil.

În **FI, FR, IE și SK**, atunci când responsabilul de caz realizează evaluarea, este necesară și opinia altor experți referitoare la interesul superior al copilului. Mai exact, în **IE**, în cursul procesului de evaluare clinică realizat de serviciile de protecție a copilului se evaluează și ISC, iar TUSLA face recomandări autorităților competente în materie de azil dacă este necesar.

Exemplu din practică:

AMS (Agenția pentru Migrație din Suedia) își elaborează politica privind copiii și diversele documente de orientare în așa fel încât să consolideze drepturile copiilor în conformitate cu CDC. De asemenea, vor mai fi elaborate câteva cursuri privind ISC, care vor fi derulate în întreaga agenție în al doilea semestru din 2018.

Începând din 2013, **OFPRA**, autoritatea de decizie din Franța, a constituit un grup de experți specializați în nevoile procedurale speciale ale copilului, care se ocupă de elaborarea de ghiduri interne pentru evaluarea cererilor copiilor neînsoțiți, de pregătirea responsabililor de caz și de furnizarea de sprijin în evaluarea cazurilor.

Unele state (**BG, EE, ES, HU, NL, RO și SI**) nu au oferit informații specifice în acest sens.

³⁹ Vezi Instrumentul EASO pentru identificarea persoanelor cu nevoi speciale, disponibil online la adresa <https://ipsn.easo.europa.eu/>; EASO, *Ghidul practic privind regăsirea familiei*, martie 2016; UNHCR, *Raportul „Safe & Sound”*, 2014; EASO, Modulul de pregătire privind intervierea persoanelor vulnerabile; UNHCR, *Ghidul privind stabilirea interesului superior al copilului*, mai 2008; UNHCR, *Ghidul privind protecția internațională nr. 8: Cererile de azil ale copiilor în temeiul articolului 1 secțiunea A alineatul (2) și al articolului 1 secțiunea F din Convenția din 1951 și/sau Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților*, 2009.

Secțiunea 3. Procedurile de azil în cazul copiilor

Această parte cartografiază măsurile de protecție și condițiile speciale acordate copiilor în procedurile de azil; se acordă o atenție deosebită diferențelor dintre copiii însoțiți și cei neînsoțiți și modului în care prezența unor actori conecși (tutore/reprezentant, adulți însoțitori etc.) poate afecta aplicarea acestor măsuri de protecție și condiții.

Mecanism de identificare a nevoilor procedurale speciale ale copiilor

În 10 din statele UE+ respondente (**CY, DK, EL, ES, LT, NL, NO, RO, SE și SI**) este instituit un mecanism de identificare a nevoilor procedurale speciale ale copiilor, în timp ce în patru state UE+ (**AT, LV, PL și SK**) nu există un astfel de mecanism.

De exemplu, în **NL** există o procedură specială pentru victimele traficului de persoane și o analiză de risc multidisciplinară. În **SE**, fiecare caz parcurge o procedură specială referitoare la circumstanțele specifice copiilor care pot constitui un motiv pentru azil.

În **BG, DE, ES, FI, HU, IE și IT** nu există un mecanism formal, dar sunt instituite unele garanții pentru identificarea nevoilor procedurale speciale ale copiilor. De exemplu, în **BG** sunt disponibili în cursul procedurii experți în domeniul social, psihologi, consilieri juridici și alți profesioniști, pentru a oferi sprijinul necesar. În **FI**, tutorele evaluează nevoile procedurale ale copilului și comunică eventualele nevoi speciale unității de azil.

În **CH** se urmează CDC în acest sens.

EL și EE urmează instrumentele EASO și orientările UNHCR relevante.

Două țări (**BE și FR**) nu au făcut precizări în acest sens.

Exemplu din practică: mecanism de identificare a nevoilor procedurale speciale ale copiilor:

În **SI**, toți copiii sunt considerați persoane vulnerabile cu nevoi speciale și, ca atare, beneficiază de o atenție și un tratament special. Natura nevoilor lor este evaluată individual oricând în cursul procedurii de azil.

Garanții procedurale pentru copii

Examinarea cu prioritate a cererilor de protecție internațională

Atunci când solicitantul este copil, indiferent dacă este însoțit sau neînsoțit, examinarea cererii de protecție internațională este tratată cu prioritate în **BE** (dacă este posibil), **EE, EL, FI, IE, IT, NO, PL, RO, SE, SI și SK** (dacă este în conformitate cu interesul superior al copilului).

Dacă copilul este neînsoțit, cazul devine o prioritate în **CY** (cu excepția cazurilor de reunificare a copilului cu un membru al familiei din alt stat membru), **DE, DK** (dacă copilul este însoțit de alți adulți decât părinții sau dacă este neînsoțit), **ES, FR** (dacă este necesar, în funcție de condițiile copilului sau ale părinților), **HU și LT**.

În **NL**, interviurile pot fi prioritizate dacă este nevoie, iar în **AT și LV** examinarea cererii de azil nu este tratată prioritar.

În **IT**, dacă solicitantul este copil, acest lucru este notificat comisiilor teritoriale de către Poliția Centrală a provinciei imediat ce se înregistrează cererea de azil, pentru a fi tratată cu prioritate și a fi numit un intervievator specializat.

În **CH**, DPA nu este obligatorie și nu se aplică.

Procedurile la frontieră și procedurile accelerate

În unele state respondente (**AT, EE, EL, ES⁴⁰, HU⁴¹, IT, LT⁴², NO, RO, SE și SK**), în cazul în care solicitantul este un copil însoțit se aplică procedurile la frontieră și procedurile accelerate.

În **FI**, atunci când copilul este neînsoțit, de regulă aceste proceduri nu se aplică.

În opt state UE+ (**CY, DE⁴³, DK, FR⁴⁴, HU⁴⁵, LV, PL și SI**), procedurile la frontieră și/sau procedurile accelerate se aplică și pentru copiii neînsoțiți, inclusiv pentru cei separați. În unele dintre aceste state respondente (**HU, LV și SI**), procedurile se aplică atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute. Mai exact, în **LV și SI** procedura accelerată se aplică dacă există motive întemeiate pentru a crede că solicitantul constituie o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională sau dacă a fost expulzat forțat pe baza motivului întemeiat de a fi o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională. În **SI**, procedurile accelerate sunt aplicabile și copiilor neînsoțiți în cazul utilizării conceptului de țară de origine sigură.

În **CH**, DPA nu este obligatorie și nu se aplică. **BE, BG, IE și NL** nu au făcut precizări în acest sens.

Exemplu din practică: Aplicarea procedurilor la frontieră și a procedurilor accelerate

În **SI**, în procedurile la frontieră trebuie avut în vedere interesul superior al copilului. Procedurile accelerate sunt aplicabile copiilor neînsoțiți doar dacă:

- se utilizează conceptul de țară de origine sigură;
- există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul reprezintă o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională;
- solicitantul a fost expulzat forțat pe baza unor motive întemeiate referitoare la o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională.

⁴⁰ Procedurile la frontieră și procedurile accelerate nu sunt aplicabile în cazul copiilor neînsoțiți. În cazurile care vizează copii separați, ele pot fi aplicabile.

⁴¹ Doar procedurile la frontieră.

⁴² Procedura accelerată nu este aplicabilă. Procedura la frontieră nu este menționată în sistemul juridic lituanian.

⁴³ În **DE**, procedurile la frontieră se aplică la sosire persoanelor cu vârstă incertă până la confirmarea vârstei (procedură de clarificare). O procedură accelerată aplicabilă copiilor neînsoțiți/separați este cea pentru țările de origine sigure și, în principiu, pentru cererile ulterioare sau în cazul existenței unor motive serioase de a considera solicitantul un pericol pentru securitatea națională sau pentru ordinea publică, sau dacă solicitantul a fost expulzat forțat pe baza unor motive serioase de siguranță publică sau ordine publică.

⁴⁴ În **FR** se aplică procedurile la frontieră. Procedurile accelerate se aplică doar dacă copilul provine dintr-o țară de origine sigură, dacă prezintă o cerere ulterioară care nu este inadmisibilă sau dacă este considerat o amenințare pentru siguranța publică sau securitatea statului.

⁴⁵ În **HU**, procedurile la frontieră nu sunt aplicabile în cazul copiilor neînsoțiți. Procedurile accelerate pot fi aplicabile copiilor neînsoțiți dacă este îndeplinită una dintre condiții.

Întocmirea și depunerea cererii de către copil sau în numele acestuia

Copiii însoțiți

În **AT, DE, ES, FR**⁴⁶, **HU, LV, SE** și **SK**, solicitarea de protecție internațională a unui copil trebuie depusă de părintele, tutorele sau reprezentantul legal al acestuia, iar în **FI, EE, IT, LT, NO** cererea poate fi depusă chiar de copil.

În unele cazuri, în 14 din statele UE+ respondente (**BE**⁴⁷, **BG** dacă copilul are peste 14 ani și are acordul părinților, **CY, DK, EE, EL, FI, IE** dacă adultul nu mai este solicitant, **IT, LT, NL**⁴⁸, **NO, RO** și **SI**), copilul are capacitatea de a depune o cerere de protecție internațională în nume propriu.

În unele state UE se ia în considerare vârsta copilului pentru a stabili dacă acesta are capacitatea de a depune cererea. În continuare sunt prezentate exemple de practică din statele UE+ referitoare la vârsta pe care minorul trebuie să o îndeplinească pentru a solicita singur protecție internațională:

BG +14 ani cu acordul părinților	EL +15 ani	NL + 15 ani	RO +14 ani	SI +15 ani
--	----------------------	-----------------------	----------------------	----------------------

Exemplu din practică: depunerea cererii în numele copilului

În **BE**, începând din primul semestru al anului 2018, Comisarul General pentru Refugiați și Apatrizi poate decide să facă cerere din oficiu în numele unui copil însoțit în cazul în care consideră că acesta este în pericol.

În **CY**, copilul are capacitatea de a depune cererea în nume propriu dacă dorește să facă o cerere separată sau dacă un responsabil al autorității consideră acest lucru adecvat din punctul de vedere al interesului superior al copilului. Sunt informate Serviciile de Asistență Socială.

Copiii neînsoțiți

În 15 dintre statele UE+ respondente (**AT, BE, BG, CH, DK, EL, FI, HU, IT, LT, LV, NL, NO, RO** și **SE**), copilul neînsoțit are capacitatea de a depune cererea singur. În **DK**, copilul neînsoțit are întotdeauna această capacitate, în timp ce în **BE, BG, CH, FI, HU, LT, LV** și **NO** copilul neînsoțit poate depune cererea fără un reprezentant dacă are capacitate suficientă. În alte state UE+ se ia în considerare vârsta copilului pentru a determina capacitatea de a depune cererea:

AT +14 ani*	EL +15 ani	NL +12 ani	RO +14 ani*
-----------------------	----------------------	----------------------	-----------------------

În **AT** (pentru copiii sub 14 ani) și în **SE**, acordul tutorelui/consilierului juridic este o condiție obligatorie pentru ca solicitantul copil să depună o cerere de protecție internațională.

În **IT**, în cazul în care nu a fost numit încă un tutore, un copil neînsoțit poate depune cerere cu sprijinul directorului centrului de primire în care este găzduit.

⁴⁶ În **FR**, copiii nu au capacitate juridică, prin urmare nu pot depune cerere în nume propriu. Astfel, fie părinții solicită azil pentru copiii prezenți în Franța și menționați în formularul de cerere al unui părinte – se presupune că și copiii sunt solicitanți –, fie părinții (sau reprezentanții legali) nu sunt ei înșiși solicitanți, dar depun o cerere în numele copilului. În orice caz, copilul nu acționează singur.

⁴⁷ Începând din primul semestru al anului 2018, Comisarul General pentru Refugiați și Apatrizi poate decide să facă cerere în numele unui copil însoțit în cazul în care consideră că acesta este în pericol.

⁴⁸ Solicitarea făcută de un minor poate fi aprobată în funcție de circumstanțele cazului. Precizăm că solicitările de azil pot fi aprobate inclusiv pe baza unor motive legate în mod specific de minor.

În **FR** se poate întâmpla ca solicitantul să nu fi fost încă identificat ca minor și să i se fi oferit un formular de cerere pentru a-l depune, chiar dacă minorul nu are capacitate juridică. La primirea acestei cereri, autoritatea de decizie o va înregistra totuși, în temeiul procedurii ISC, și va cere procurorului să numească un reprezentant legal (*administrateur ad hoc*) pentru solicitant. Evaluarea cererii va rămâne în așteptare până la numirea reprezentantului legal.

În **CY, DE, EE, ES, FR, IE, NL** (pentru copii sub 12 ani), **PL, RO** (14 ani), **SI** și **SK**, copilul neînsoțit nu poate depune cerere de protecție internațională fără un reprezentant.

Interviul personal

Cazuri în care se desfășoară interviul

Interviul personal este efectuat întotdeauna în **AT, BE⁴⁹, BG, EL** (15+ ani), **FI** (12+ ani), **NL** (15+ ani), **NO, SE** și **SI** (15+ ani). În **CH**, în mod obișnuit copiii sunt intervievați personal (14+ ani).

Mai exact, în **BG** interviul se desfășoară pentru a stabili interesul superior al copilului.

În **BE** și **NO**, copilul are dreptul de a fi ascultat în toate chestiunile care îl privesc.

În **DE, EE** (peste 10 ani), **ES** (12-14 ani), **FR, LT, NL** (sub 15 ani), **NO** (dacă copilul dorește), **RO, SI** (sub 15 ani) și **SK**, interviul are loc atunci când se consideră necesar. În **DE**, dacă copilul are între 6 și 13 ani, interviul are loc doar dacă se consideră necesar pentru a realiza declarația părintelui și cu condiția ca copilul să poată contribui efectiv.

În **EE, LT** și **SI**, interviul personal se efectuează dacă se consideră necesar pentru proceduri. În **NL**, decizia de a realiza interviul, precum și necesitatea prezenței părinților se stabilesc de la caz la caz. Copiii însoțiți nu sunt intervievați dacă au mai puțin de 15 ani, cu excepția cazului în care se solicită acest lucru în situațiile în care pot exista motive pentru care să se acorde azil copilului.

În **CH** (sub 14 ani), **CY, DE, DK, EL** (dacă copilul are sub 15 ani), **ES** (14-18 ani), **FR, HU, IE, IT, LV** și **PL**, interviul se realizează în anumite situații:

- În **CY**, interviul are loc doar dacă este necesar, în cazuri excepționale, pentru interesul superior al copilului și cu aprobarea părinților sau a adultului responsabil.
- În **DE**, când există o situație de violență în familie sau când părinții sunt implicați în mutilarea genitală feminină (MGF) a copilului. În astfel de cazuri, interviul va avea loc chiar dacă copilul are sub 14 ani.
- În **DK**, interviul se efectuează în cazurile de copii separați⁵⁰.
- În **FR**, copilul este interviuat doar dacă se află în centrul motivelor pentru care familia solicită azil sau dacă există indicii că însuși copilul poate avea motive personale pentru protecția internațională, de care părintele sau părinții nu au cunoștință. Copilul este interviuat și atunci când există indicii că cel puțin unul dintre părinți ar putea fi implicat, ca făptuitor sau complice, în acte de persecuție sau de vătămare gravă.
- În **HU**, interviul are loc în cazul reîntregirii familiei, iar în **IE** copiii sunt intervievați dacă depun o cerere separată. În **PL**, interviul depinde de dorința părinților sau a copilului (dacă solicită interviul) sau de evaluarea responsabilului de caz (dacă interviul este considerat necesar).

⁴⁹ Începând din primul semestru al anului 2018, fiecare copil însoțit va avea dreptul de a fi ascultat, astfel cum prevede noua lege privind străinii.

⁵⁰ Copii însoțiți de un membru al familiei adult, care nu este unul dintre părinți.

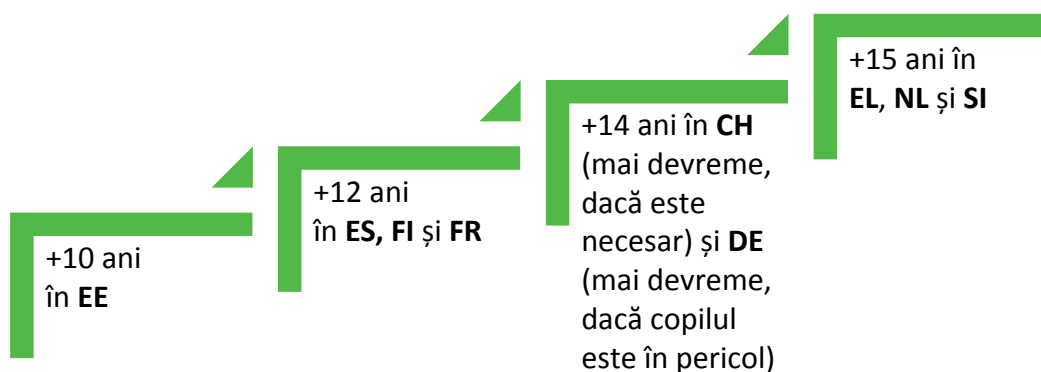
Copiii însoțiți

Vârsta minimă

Vârsta minimă pentru interviuarea unui copil însoțit este o condiție obligatorie în 10 state UE+ (**CH, DE, EE, EL, ES, FI, FR, NL, NO** și **SI**). În conformitate cu practica statelor UE+ respondente, copilul trebuie să aibă:

- **CH**: peste 14 ani;
- **DE**: între 6 și 13 ani, dacă are capacitate și dacă interviul este necesar, cu acordul părinților, iar sub 6 ani doar în cazuri excepționale; după vârsta de 14 ani, copiii sunt intervievați ca regulă generală;
- **DK**: dacă copilul are propriile motive pentru a solicita azil sau dacă este însoțit de un adult care nu îi este părinte;
- **EE**: peste 10 ani;
- **ES, FI și FR**: peste 12 ani;
- **EL, NL și SI**: peste 15 ani. În **EL**, interviul poate avea loc la o vârstă mai mică de 15 ani în funcție de vârsta și de maturitatea copilului, iar în **NL** doar dacă se solicită acest lucru în cazurile în care există motive independente;
- **NO**: de la 7 ani sau chiar mai puțin, dacă copilul este matur.

Figura 5: Vârsta minimă pentru interviuarea copiilor însoțiți



În 12 state UE+ (**AT, BE, CY, DK, HU, IE, IT, LT, LV, PL, SE și SK**) nu există o cerință referitoare la vârsta minimă pentru interviuarea copilului.

BG și RO nu au precizat dacă este necesară o vârstă minimă pentru interviuarea copilului.

Interviuri adaptate copiilor

În unele state UE+ [**AT, EL** (dacă copilul are mai puțin de 15 ani), **HU, IE, RO și SK**] se ia în considerare maturitatea copilului pentru a se stabili dacă trebuie realizat un interviu personal.

Exemplu din practică: maturitatea în timpul interviului

În **AT**, autoritatea trebuie să adapteze întrebările la maturitatea intelectuală a copilului de la momentul la care are loc interviul.

În **CY**, autoritățile realizează o evaluare individuală a fiecărui caz pentru a decide dacă copilul trebuie interviuat.

În **RO**, de exemplu, responsabilul cu protecția copilului trebuie să decidă dacă va interviua copilul având în vedere interesul superior al acestuia și în funcție de nivelul său de maturitate, de înțelegere și de stadiul dezvoltării lui la momentul respectiv.

Pentru cazurile de interviuri cu copii însoțiți se alocă personal cu pregătire specială în **DE** (în cazul unei vulnerabilități suplimentare), **DK** (în cazul unui interviu separat de cel al părinților), **FR** (când se consideră necesar un interviu cu copilul), **IT, NL, NO** și **PL**.

În plus, pentru copilul însoțit se desemnează un consilier juridic în **BG, DK** (dacă cererea de azil este considerată vădit nefondată sau dacă decizia negativă va fi analizată de Consiliul Danez pentru Refugiați), **LT, NL** și **SK** (dacă părinții/tutorele solicită acest lucru).

Rolul părinților sau al adultului responsabil pentru copilul însoțit

Părinții/tutorele trebuie să fie prezenți în timpul interviului personal în 14 din statele respondente (**AT, BG, CH, CY, DE, FI, FR⁵¹, IE, IT⁵², LT, NO, PL, SI** și **SK**). În **IE**, părinții sunt prezenți în timpul interviului doar în cazul copiilor care doresc în mod special acest lucru sau al copiilor mici, caz în care părinții pot și să răspundă în numele copilului.

În **AT, EE, LT** și **SI**, dacă are loc un interviu trebuie să fie prezent și reprezentantul legal/avocatul copilului. În mod special, în **LT** reprezentantul legal este numit în cazul în care interviul trebuie efectuat în absența părinților copilului. În **SI**, reprezentantul legal trebuie să fie prezent în timpul interviurilor personale desfășurate cu copii sub 15 ani.

Ca alternativă, autoritățile realizează un **interviu separat** cu copilul însoțit în 15 state UE+ [**BE⁵³, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IT, LV** (dacă nu este necesară prezența părinților), **NL** (peste 15 ani)]⁵⁴, **PL** și **SE**.

În **BE, DK** (dacă copilul este însoțit de alt adult decât părinții sau dacă copilul are motive proprii pentru depunerea unei cereri) și în **NL** (peste 15 ani), interviul are loc întotdeauna separat, în timp ce în celelalte 12 state respondente acest lucru variază în funcție de diverse circumstanțe:

- În **CY**, copilul este interviuat singur sau în prezența părinților, alegându-se varianta în care acesta se simte mai confortabil.
- În **DE**, în cazurile de violență în familie sau dacă părinții sunt implicați în acte de MGF împotriva copilului, acesta este separat de părinți în timpul interviului. În astfel de cazuri, poate avea loc un interviu personal chiar dacă copilul are mai puțin de 14 ani sau dacă părinții decid împotriva unui interviu personal.
- În **EL**, copiii însoțiți în vârstă de cel puțin 15 ani sunt intervievați în majoritatea cazurilor, în principiu separat. În funcție de vârstă, maturitate și circumstanțele personale, pot fi intervievați și copiii cu vârste sub 15 ani. Interviul poate avea loc fără prezența părinților sau a reprezentantului legal/avocatului.
- În **FR** se desfășoară un interviu separat atunci când există indicii că părinții s-ar putea să nu aibă cunoștință de actele de persecuție sau de vătămare gravă, sau să fie implicați ca făptuitori sau complici în actele de persecuție sau de vătămare gravă.
- În **FI** și **PL**, copilul poate fi interviuat separat cu acordul părinților/îngrijitorilor.
- În **HU**, interviul separat al copilului are loc în cazul unui conflict de interese, iar în **IT**, dacă este solicitat sau recomandat pentru ISC sau dacă este cerut de copil.
- În **SE** se realizează o evaluare pentru a decide dacă este oportună interviuarea copilului fără prezența părinților sau a adultului responsabil.

⁵¹ În cazul în care există motive personale cunoscute familiei.

⁵² Dacă nu are loc un interviu separat pentru interesul superior al copilului.

⁵³ Începând din primul semestru al anului 2018, părinții nu mai pot fi prezenți în timpul interviului copilului însoțit.

⁵⁴ Sub vârsta de 15 ani, prezența părinților în timpul interviului este decisă de la caz la caz.

Exemplu din practică: interviu separat

NO: Copilul are dreptul de a fi ascultat în toate chestiunile care îl privesc. Direcția Imigrări (UDI) oferă posibilitatea unui interviu/unei conversații cu responsabilul de caz tuturor copiilor cu vârsta peste șapte ani (sau mai mici, dacă dovedesc maturitate). Părinții nu se pot opune dreptului copilului de a fi ascultat. De obicei, la interviu va fi prezent unul dintre părinți sau o altă persoană care exercită responsabilitatea parentală. Copilul poate fi interviuat și separat (dar cu prezența unui tutore desemnat) dacă dorește acest lucru sau dacă există motive pentru a presupune că există un conflict de interese între copil și părinți.

În **SK**, dacă minorul nu dorește să realizeze interviul în prezența părinților sau a adultului responsabil, se numește un tutore *ad litem*.

Transcrierea/raportul interviului

În 19 din statele UE+ respondente (**AT, BG, CH, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LT, NO, PL, RO, SI** și **SK**), transcrierea interviului personal este comunicată părinților sau adultului responsabil. În 13 dintre ele însă (**CH, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE⁵⁵, LT, NO⁵⁶, RO, SI**) există și excepții de la această regulă generală. De exemplu, în **CH, DK** și **ES** transcrierea este comunicată doar dacă copilul nu solicită contrariul. În **EE** și **RO**, aceasta este comunicată dacă este în interesul superior al copilului. În **EL**, transcrierea nu este comunicată dacă copilul are peste 15 ani și a depus cerere separată de protecție internațională. În **HU** și **SI**, transcrierea interviului nu se comunică părinților sau adultului responsabil în cazul în care există un conflict de interese sau, în cazul **SI**, dacă comunicarea informațiilor nu corespunde interesului superior al copilului.

Transcrierea interviului copilului nu este comunicată părinților sau reprezentanților legali în **BE⁵⁷, CY, LV, NL** și **SE⁵⁸**.

Exemplu din practică: transcrierea/raportul interviului

În **DK**, copilul este întrebat întotdeauna dacă permite citirea de către părinți a rezumatului interviului purtat cu Serviciul Danez de Imigrări sau dacă există o parte anume a rezumatului care nu ar trebui comunicată.

În **FI**, transcrierea interviului rămâne secretă în cazul în care copilul dezvăluie lucruri pe care părinții nu ar trebui să le vadă, și anume din motive de siguranță în cazurile de abuz. În aceste cazuri se poate întocmi un raport separat.

Copiii neînsoțiți**Vârsta minimă**

În ceea ce privește condiția de vârstă minimă, numai două țări au menționat limite de vârstă pentru interviuarea copiilor neînsoțiți: **DE** (de la vârsta de 14 ani ca regulă generală; minorii cu vârste între 6 și 13 ani dacă au capacitate și dacă este nevoie, cu acordul părinților; sub 6 ani doar în cazuri excepționale), și **NL** (peste 6 ani).

Interviuri adaptate copiilor

Unele răspunsuri (12 state UE+) au menționat utilizarea unor tehnici de interviu adecvate copiilor pentru a ajuta copiii neînsoțiți să-și motiveze cererea. Aceste state UE+ sunt: **AT** (limbaj adecvat copiilor, adaptat

⁵⁵ În situațiile în care recomandarea este negativă, solicitantului/tutorei și reprezentantului legal al acestuia li se trimite o copie a notelor de interviu, împreună cu raportul de examinare a cererii. Notele de interviu nu sunt comunicate imediat după interviu.

⁵⁶ Excepțiile de la regula generală se aplică dacă, de exemplu, UDI refuză să comunice informații despre interviu, dacă există un motiv real pentru a presupune că informațiile ar putea afecta negativ comportamentul părintelui față de copil sau ar afecta relația dintre aceștia.

⁵⁷ Începând din primul semestru al anului 2018, părinții nu mai au acces la dosarul copilului lor dacă acest lucru nu este în interesul superior al acestuia.

⁵⁸ Cu excepția cazului în care părinții/reprezentantul legal solicită acest lucru.

la nivelul de maturitate al copilului), **DE, DK** (dacă copilul este considerat imatur, cel mai probabil sub 12 ani, interviul este scurt), **EL, FI** (se acordă mai mult timp copiilor neînsoțiți pentru interviul personal), **FR, IE, IT, NL** (în cazul copiilor sub 12 ani), **LV, NO** (mai mult timp pentru interviu), și **SK**.

În ceea ce privește locul interviului, în **PL** și **NO** copiii sunt intervievați în centrul de îngrijire în care sunt cazați (dacă au sub 12 ani sau dacă deplasarea ar dura mai mult de 2 ore).

Copiii neînsoțiți sunt intervievați de personal cu pregătire de specialitate în **AT, BE, CY, DE, DK, EL, FI, FR, IE, LV, NL** și **PL**. Există și posibilitatea de a sprijini copiii prin numirea unui consilier juridic în **BE, BG** (dacă este necesar), **CY** (consiliere juridică gratuită), **DK** (dacă cererea este vădit nefondată sau dacă decizia negativă va fi analizată de Consiliul Danez pentru Refugiați), **ES** (în cazul unui interviu în cadrul procedurii la frontieră), **FR, NO** (avocat), **SE** și **SK** (dacă se solicită acest lucru).

Rolul jucat de tutore și/sau de reprezentantul copilului neînsoțit

Tutorele/reprezentantul copilului are un rol activ în cursul interviului personal în 22 dintre statele UE+ (**AT, BE, BG, CH, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LT, LV, NO, PL, RO, SI** și **SK**). În **SE** și **NL**, tutorele/reprezentantul nu are un rol activ la interviu. Ca mențiune specială, în **NL**, dacă copilul are sub 12 ani, tutorele este prezent în afara sălii de interviu. Acesta urmărește interviul pe un ecran TV.

Rolul tutorelui/reprezentantului variază de la un stat respondent la altul. Principalele roluri îndeplinite de tutore/reprezentant în cursul interviului sunt următoarele:

- ⇒ pregătește copilul pentru interviu în **AT, BE, DE, DK, NO** și **SK**;
- ⇒ este prezent în **AT, BE, CY, DE, DK, FR, NL** (dacă copilul are peste 12 ani)⁵⁹, **NO, SE** și **SK**;
- ⇒ acordă sprijin în **AT, BE, BG, CH, CY, DE, DK, ES, FI, FR, IE, IT, NO, SE** și **SK**;
- ⇒ pune întrebări în **AT** (și depune cererile), **CH, DE, ES, FR, HU, LT, PL, SI** și **SK**;
- ⇒ oferă informații suplimentare și/sau face observații în **AT, DE, DK, EL, HU, FR, IT, LT, LV, NO, SI** și **SK**;
- ⇒ asigură interesul superior al copilului în **AT, BG, DE, DK, EE, HU, LT, NO, SI** și **SK**;
- ⇒ asigură respectarea drepturilor copilului în **AT, BG, DE, DK, HU, IE, IT, PL, RO, SI** și **SK**;
- ⇒ este consultat înainte de luarea deciziei în **AT, DK** și **SE**;⁶⁰
- ⇒ exercită capacitatea juridică în **DE, FR, NO, SE** (își dă acordul pentru anumite măsuri);
- ⇒ depune cererile în **AT, DE, FR** și **SK**.

Exemplu din practică: rolul tutorelui/reprezentantului în cursul interviului

În **DK**, reprezentantul personal este consultat înainte de luarea deciziilor privind maturitatea sau transferul în alte țări. De asemenea, reprezentantul poate face observații cu privire la transcriere, dar nu este consultat înainte de luarea deciziei finale cu privire la cazul de azil.

În **LV** nu există reguli stricte care să definească rolul tutorelui/reprezentantului legal în cursul interviului. În practică, acesta este participant activ și poate adresa întrebări sau observații interviuatorului în cazul în care consideră că interesul superior al copilului nu este respectat.

Rolul soțului/soției în cazul unui copil căsătorit

În cazul copiilor căsătoriți, **soțul/soția adult(ă)** poate participa la interviul personal cu copilul în șapte state UE+ [**AT, BE, DK, ES, HU, IE** (dacă adultul nu este și solicitant) și **IT**]. Totuși, în toate statele respondente, soțul/soția adult(ă) trebuie să îndeplinească anumite cerințe pentru a participa la interviu. În acest sens, în **AT, HU** și **IT** numai soțului/soției care a fost numit(ă) reprezentant legal/tutore al copilului i se permite să fie prezent(ă) la interviu. În **BE**, căsătoria trebuie să fie considerată căsătorie civilă, iar copilul trebuie să aibă peste 16 ani. În **DK** este necesar acordul copilului. În **IE**, soțul/soția nu poate fi solicitant; în caz

⁵⁹ Tutorele are un rol pasiv. Acesta urmărește interviul pe un ecran TV din afara sălii dacă copilul are sub 12 ani.

⁶⁰ Tutorele are un rol pasiv în cursul interviului. Totuși, în unele cazuri tutorele participă dându-și acordul pentru anumite măsuri, cum ar fi evaluarea vârstei.

contrar, acesta/aceasta nu va putea participa la interviu, în timp ce în **ES** acest lucru depinde de evaluarea copilului și a vârstei.

În **HU**, copilul este interviuat pentru a se analiza eventualele abuzuri sau conflicte de interese.

În 14 state UE+ respondente [**BG, CH, CY, DE** (ca regulă generală), **EE, EL** (de principiu), **IE** (atunci când adultul este și solicitant), **FI, FR, NL, NO** (ca regulă generală), **PL, SE și SI**], soțul/soția nu poate participa la interviul personal. În cazul specific al **NL**, solicitantul de azil este considerat copil neînsoțit întrucât căsătoria nu este recunoscută și, prin urmare, copilul este interviuat separat de adult și cei doi primesc decizii separate.

Se emit decizii separate în **BE, BG, CH, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, NL, NO, PL, SE și SI**. În următoarele state respondente se aplică excepții:

- **AT**, dacă soțul/soția adult(ă) este reprezentantul legal, decizia este emisă reprezentantului legal;
- **ES**, în funcție de evaluarea copilului și a vârstei;
- **HU**, dacă adultul este acceptat ca reprezentant legal și dacă există o cerere comună;
- **SI**, dacă copilul și soțul/soția depun cererea pe baza aceleiași situații și se referă la aceleași fapte.

LT, LV, RO și SK nu au furnizat informații în acest sens.

Garanții procedurale suplimentare și condiții de primire speciale pentru copii

➤ Notă privind terminologia

Garanțiile procedurale sunt măsuri specifice de sprijin instituite în vederea creării condițiilor necesare pentru ca persoanele cu nevoi speciale să aibă acces efectiv la proceduri și să prezinte elementele necesare pentru motivarea cererii lor de protecție internațională.

Ele conferă solicitanților cu nevoi speciale capacitatea de a beneficia de drepturile pe care le au și de a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul DPA (reformată) [considerentul 29 și articolul 2 litera (d)].

Printre garanțiile procedurale suplimentare și condițiile de primire speciale pentru copii rezultate din consultare se numără:

COPII ÎNSOȚIȚI	COPII NEÎNSOȚIȚI
⇒ Opiniile copilului sunt ascultate în DK (copiii însoțiți de alți adulți decât părinții), LV, NO și SI .	⇒ Opiniile copilului sunt ascultate în AT, DK și NO .
	⇒ Pregătirea și furnizarea informațiilor: copiii li se acordă mai mult timp pentru a se odihni și a se pregăti înainte de începerea procedurii de azil efective în FR (cu excepția situației în care cazul trebuie tratat cu prioritate, decizia este notificată cât mai curând după interviu, dacă nu se impune altceva pentru evaluarea corespunzătoare a cererii), NL și SE . În AT, CY, DK, FR (a fost elaborată o broșură specială pentru solicitanții copii neînsoțiți, prin care li se explică procedura de azil într-un mod adaptat copiilor) și SE , copiii sunt informați cu privire la etapele procedurii de azil, iar în AT, DK, IE, FR și NO aceștia primesc informații despre calea de atac în caz de respingere.

COPII ÎNSOȚIȚI	COPII NEÎNSOȚIȚI
⇒ Se ia în considerare/facilitează (re)întregirea familiei: SI .	⇒ Regăsirea familiei ⁶¹ : AT, DE (în cadrul procedurii Dublin), DK, NO (dacă este posibil), SE, SI și posibilitățile de reîntregire a familiei într-un stat asociat la sistemul Dublin: AT, CY⁶², DE, DK, SE .
⇒ Consiliere medicală și/sau psihologică	⇒ Consiliere medicală și psihologică (*dacă este necesară): în AT, BG*, DE* (dacă oficiul de asistență pentru tineri are nevoie), FR, IT*, PL⁶³, SI și SK* .
⇒ BG (dacă este necesar), DK [tuturor copiilor li se oferă o evaluare psihologică/medicală. Dacă este necesar, solicitanților li se va oferi tratament/consiliere medical(ă)/psihologic(ă) suplimentar(ă)], FR (orice solicitant care suferă de o boală psihică poate solicita permisiunea ca la interviu să participe și profesionistul în domeniul sănătății psihice care îl tratează în mod curent, în calitate de observator pasiv. Solicitarea se aprobă de la caz la caz), PL (pentru interviu), SI și SK (dacă este necesar).	⇒ Circumstanțele speciale precum vârsta, traumele, maturitatea, afecțiunile medicale sunt luate în considerare pe deplin de responsabilul de caz în AT, DE, DK, FR și IE .
⇒ Cazare specială pentru familii	⇒ Copiii sub 15 ani sunt plasați în familii substitutive în NL și în responsabilitatea serviciilor de protecție a copilului în NO .
⇒ NL, SI și SK	⇒ Copiii pot depune cererea la orice secție de poliție și nu trebuie să se deplaseze singuri la centrul de primire în AT și NL .
⇒ Luarea în custodie publică nu poate depăși 30 de zile și se recurge la ea doar în ultimă instanță pentru familiile cu copii în HU .	⇒ Copiii nu trebuie să se deplaseze singuri la autoritatea competentă în materie de azil, ci sunt escortați de autoritatea care i-a depistat în SE .
	⇒ Cazare specială cu personal instruit special în AT, DK, NL, SE, SI și SK .
	⇒ Copiii neînsoțiți nu pot fi luați în custodie publică în SE și SI . La fel și în AT (doar copiii sub 16 ani).
⇒ Activități de agrement oferite: SI	
⇒ Garanțiile se bazează pe analiza fiecărui caz în parte: BG, CY (la cererea lucrătorului competent, în caz contrar nu există o practică specifică), NL, SI	
⇒ Orientări și proceduri speciale pentru copii: FR, NO	
⇒ Toate garanțiile care se aplică persoanelor vulnerabile: ES, FR	
⇒ Toate garanțiile din Directiva privind azilul: RO	
⇒ Garanțiile prevăzute de CDC: CH	
⇒ Nu se oferă garanții speciale: EL (când sunt însoțiți)	
⇒ Nu s-a specificat: BE	

⁶¹ Căutarea membrilor de familie (inclusiv a rudelor sau a persoanelor care au avut în îngrijire copiii neînsoțiți) cu scopul restabilirii legăturilor de familie și al reîntregirii familiei, atunci când acest lucru corespunde interesului superior al copilului. *Ghidul practic al EASO privind regăsirea familiei*, martie 2016.

⁶² În cadrul procedurii Dublin.

⁶³ Precum și o persoană de încredere, dacă copilul dorește acest lucru.

Secțiunea 4. Trimiterea

➤ Notă privind terminologia

În sensul prezentului raport, mecanismele de sesizare sunt acele cadre de cooperare menite să identifice, să protejeze și să asiste copiii prin trimiterea lor promptă către sprijinul corespunzător, în ele fiind implicate autoritățile publice relevante și societatea civilă.

În secțiunea de față sunt ilustrate mecanismele de sesizare existente și circumstanțele în care se activează acestea.

14 dintre statele respondente (**AT, BE, CY, EE, ES, FI, IE, IT, NL, NO, PL, RO, SE și SI**) au instituit un protocol pentru colaborarea cu autoritățile de protecție a copilului.

În **ES**, după ce poliția constată situația (de obicei, de îndată ce solicitantul sosește la frontiera teritoriului spaniol), polițiștii iau imediat legătura cu procuratura. Procuratura răspunde de coordonarea supravegherii copilului împreună cu entitățile publice de protecție a minorilor care vor fi desemnate ca tutore.

În **FR**⁶⁴, **DK, EL și SK**, colaborarea este reglementată în conformitate cu legislația națională, iar în **CH** există o serie de recomandări formulate de directorii sociali cantonali și puse în aplicare de cantoane.

În **HU și DE** se organizează întruniri periodice cu autoritățile de protecție a copilului, pentru a asigura cooperarea. În **DE**, Biroul federal are întâlniri regulate cu Asociația Federală pentru Minori Neînsoțiți pentru a discuta întrebări generale referitoare la copiii neînsoțiți. Asociația participă și la modulele de pregătire cu privire la copiii neînsoțiți.

În **BG**⁶⁵, **LT și LV** nu sunt instituite protocoale sau recomandări.

Trimiterea către alte autorități

În ceea ce privește trimiterea către autoritățile de protecție a copilului sau către alți furnizori de servicii în vederea acordării de asistență suplimentară copiilor care solicită protecție internațională, autoritățile vor trimite copilul către acestea în următoarele situații:

- ⇒ Dispariția copiilor în **BG, EL, NO și PL**
- ⇒ Indicii privind faptul că un copil este/a fost traficat sau abuzat ori că este în pericol în **AT, BG, DE, DK, EL, FI, FR, IE, LV, LT, NO, PL, SE și SI**
- ⇒ Dacă se constată că un copil este neînsoțit, în **BE, CY, EL, ES, FR, HU, IE, NL, SI** (pentru cei de vârstă foarte mică) și **SK**
- ⇒ În cazul în care copilul are și alte nevoi speciale, în **DE**⁶⁶, **IT, LT, NO și SI** (pentru cei de vârstă mică)
- ⇒ Dacă adultul însoțitor nu este adecvat, în **IE și NO**
- ⇒ Pentru evaluarea interesului superior al copilului în cazul copiilor însoțiți, în **CY**
- ⇒ În cazul unei solicitări de informații suplimentare privind situația copilului, în **CH**
- ⇒ Pe baza analizării de la caz la caz a interesului superior al copilului, în **EE și RO**
- ⇒ Dacă responsabilul de caz consideră că este necesar, în **LT și NO**

⁶⁴ Sunt în dezbateri protocoale locale privind problemele ridicate de traficul de copii.

⁶⁵ Urmează să fie adoptat un mecanism de coordonare pentru interacțiunea dintre instituții și organizații în cazul copiilor neînsoțiți sau al copiilor străini separați de familiile lor aflați pe teritoriul Republicii Bulgaria, inclusiv al copiilor care solicită și/sau au primit protecție internațională.

⁶⁶ Serviciul de asistență pentru tineri este responsabil pentru copil în orice situație de risc în care părinții sau tutorii nu acționează în favoarea lui.

Exemplu din practică: trimiterea către autoritățile competente și sprijinul oferit

În **BE**, copiii neînsoțiți cu vârsta sub 12 ani care sunt eligibili pentru plasament vor beneficia de acest tip de îngrijire printr-o procedură accelerată. În plus, în unele cazuri asistența acordată copiilor neînsoțiți în BE poate dura până la vârsta de 21 sau 25 de ani.

În **DK**, dacă există semne de abuz, de trafic de persoane sau de abuz parental, se pot consulta autoritățile relevante. Este posibil să fie necesar consimțământul copilului.

Proceduri instituite pentru cazurile de dispariție a copilului, de semne ale traficului sau ale abuzului, de handicap, probleme de sănătate, sarcină sau alte cazuri

În aceste procese sunt implicate autorități diferite, cu un grad de implicare diferit. În continuare se prezintă o sinteză a acestor proceduri:

În caz de dispariție a copilului⁶⁷

Sunt implicate următoarele autorități, cele responsabile cu luarea primelor măsuri fiind marcate cu asterisc (*):

- ⇒ autoritatea pentru azil în **CY, DK*, FI, NO, SE** și **SK**;
- ⇒ autoritățile de primire în **AT, BE, FI*, LT, NL, NO, SE, SI** și **SK**;
- ⇒ autoritățile de asistență socială (serviciile de protecție a copilului) în **AT*, CY*, DE*, EL, FR, HU, IE*, NL*** și **SE**;
- ⇒ poliția în **AT*, BE*, BG*, DK*, EL, FR*, HU*, LT*, NL, NO, PL*, SE, SI*** și **SK***;
- ⇒ procuratura în **AT*** și **EL**;
- ⇒ instanța judecătorească și tutorele în **SK***;
- ⇒ centrul de cazare, reprezentantul legal în **SI**⁶⁸.

A) DISPARIȚIA UNUI COPIL (sunt implicate următoarele autorități):					
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de asistență socială (serviciile de protecție a copilului)	Alți actori	Poliția
AT		✓	✓ Serviciul de asistență socială pentru tineri*	✓* Procuratura dacă există suspiciunea unei infracțiuni	✓ *Departamentul de cercetare penală dacă există suspiciunea unei infracțiuni
BE		✓ Protocol cu poliția ⁶⁸			✓ *Protocol cu centrul de primire
BG					✓ *Se informează unitatea teritorială a Ministerului de interne

⁶⁷ În SM marcate cu asterisc, autorităților implicate le revine în comun responsabilitatea întreprinderii primelor demersuri/acțiuni.

⁶⁸ În **BE**, dacă un copil neînsoțit dispăre de la locul de primire, va fi sesizată poliția locală (imediat în caz de dispariție „îngrijorătoare”, altfel după 24 de ore). Dacă dispariția este îngrijorătoare, parchetul poate să solicite centrului Child Focus să ia măsuri. În prezent există un protocol specific de cooperare între acest centru și poliția din zona în care este situat unul dintre centrele de primire pentru copii neînsoțiți. Acesta reprezintă un punct de plecare pentru o inițiativă națională.

A) DISPARIȚIA UNUI COPIL (sunt implicate următoarele autorități):					
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de asistență socială (serviciile de protecție a copilului)	Alți actori	Poliția
CH	Cooperare cu autoritățile (cantonale) competente (de exemplu, autoritățile de urmărire penală, autoritățile cantonale de protecție a copilului, ONG-uri etc.)				
CY	✓ Identifică cazul		✓*		
DE			✓ *Serviciile de asistență socială pentru tineri		
DK	✓* Dispariția este înregistrată de Serviciul pentru Imigrări din Danemarca				✓*
EE	Cazurile sunt prelucrate individual. Au fost instituite orientări specifice pentru copiii care prezintă semne de trafic sau abuz.				
EL			✓ Centrul național de solidaritate socială	✓ Procuratura	✓ Departamentul competent al poliției
ES	Minorii neînsoțiți sunt tratați ca vulnerabili				
FI	✓ Se contactează unitatea de primire	✓*			
FR			✓ Se informează poliția		✓*
HU			✓ Se informează poliția atunci când copilul lipsește de peste 24 de ore		✓*
IE			✓* Se informează TUSLA		
IT ⁶⁹					
LT		✓ Se informează poliția			✓*
LV	În toate aceste cazuri, autoritățile implicate în procedura de azil trebuie să acționeze conform legislației. Încă nu au fost puse la punct proceduri speciale.				
NL		✓ Dacă există semne de risc, copilul se cazează la un adăpost protejat, cu securitate și supraveghere suplimentare	✓ (Se informează NIDOS*)		✓ Se informează poliția și Centrul de expertiză pentru introducerea ilegală de persoane și trafic de persoane* cu privire la dispariție, iar poliției i se comunică și riscurile suplimentare

⁶⁹ Nu s-au primit informații specifice.

A) DISPARIȚIA UNUI COPIL (sunt implicate următoarele autorități):					
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de asistență socială (serviciile de protecție a copilului)	Alți actori	Poliția
NO	✓*	✓*			✓*
PL					✓*
RO ⁷⁰					
SE	✓ AMS raportează celorlalte autorități	✓	✓		✓
SI		✓		✓ Instituția în care este cazat copilul, reprezentantul legal	✓*
SK	✓ Oficiul pentru imigrări*	✓ Orfelinatul informează celelalte autorități		✓ Instanța* / tutorele*	✓*

Exemplu din practică: trimiterea în caz de dispariție sau risc de dispariție

În **NL**, dacă există un indiciu sau o suspiciune reală privind plecarea prematură și/sau apariția unei situații suspecte, minorul neînsoțit va fi plasat într-un adăpost protejat în care se iau mai multe măsuri de siguranță, cum ar fi securitate și supraveghere suplimentare. În plus, se informează poliția (locală) cu privire la orice riscuri suplimentare. În unele cazuri, unul dintre angajați știe că un minor neînsoțit are de gând să părăsească adăpostul. În această situație, personalul adăpostului încearcă să convingă copilul să rămână.

Dacă un minor neînsoțit părăsește prematur adăpostul protejat, se alertează imediat poliția și se informează NIDOS și Centrul de expertiză pentru introducerea ilegală de persoane și trafic de persoane (EMM). Mai mult, părțile implicate se reunesc și hotărăsc acțiunile următoare de căutare a minorului pe baza informațiilor disponibile. Dacă poliția găsește minorul, îl aduce înapoi la adăpostul protejat. Dacă minorul este de negăsit, tutorele (NIDOS) înaintează un raport către poliție. Pe lângă aceste măsuri, există o analiză multidisciplinară a riscurilor cu privire la vulnerabilitățile minorilor din adăposturi protejate, care evaluează nevoile de protecție suplimentară, tipul de urmărire corespunzător și posibilitatea ca minorul să aibă nevoie de îndrumare și protecție suplimentară.

În cazul în care copilul prezintă semne că este/a fost traficat sau abuzat⁷¹

Sunt implicate următoarele autorități, cele responsabile cu luarea primelor măsuri fiind marcate cu asterisc (*):

- ⇒ autoritatea pentru azil în **AT, BE, CY, DE*, DK, FI, IE, NO, SE și SI**;
- ⇒ autoritățile de primire în **AT, BE, DK, FI, LT*, NL, NO și SI**;
- ⇒ autoritățile de protecție a copilului în **AT, DK, LT*, NL (NIDOS și EMM), NO și SI**;
- ⇒ autoritățile de asistență socială în **CY*, DE*, DK, EL, SE***, dacă se suspectează maltratarea copilului, și **SI**;
- ⇒ poliția în **AT*, BG*, DK⁷², EL, FI*, FR, HU, IE*, NL*, NO, PL*, SE*, SI și SK***;
- ⇒ autoritățile judiciare și alți actori în **AT*, DK (Crucea Roșie daneză), EL (procuratura), FR* (procuratura) și SI (reprezentantul legal, ONG-uri)**.

⁷⁰ Nu s-au primit informații specifice.

⁷¹ În SM marcate cu asterisc, autorităților implicate le revine în comun responsabilitatea întreprinderii primelor demersuri/acțiuni.

⁷² Poate fi contactat și Centrul danez de combatere a traficului de persoane.

În **EE** se utilizează ghidurile specifice elaborate de EASO și de UNHCR, iar în **ES** există protocoale specifice care se aplică în cazurile de trafic sau abuz, precum și în cazul altor forme de violență.

B) SEMNE CĂ ESTE SAU A FOST TRAFICAT SAU ABUZAT						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare și alți actori	Poliția
AT	✓	✓	✓		✓*	✓*
BE	✓ Oficiul pentru imigrări	✓ Centrul de primire – trimitere la adăpost specializat				
BG						✓* Comisia națională de combatere a TP
CH	Cooperare cu autoritățile (cantonale) competente (de exemplu, autoritățile de urmărire penală, autoritățile cantonale de protecție a copilului, ONG-uri etc.)					
CY	✓ Identifică cazul			✓*		
DE	✓* Personal special instruit (Sonderbeauftragte)			✓ Serviciile de asistență socială pentru tineri *		
DK	✓ Serviciul Danez de Imigrări contactează Centrul danez de combatere a TP	✓	✓	✓	Crucea Roșie daneză	✓ Este posibil să fie contactat și Centrul danez de combatere a TP ✓* Crucea Roșie daneză sau Serviciul Danez de Imigrări contactează Centrul danez de combatere a TP
EE ⁷³	Orientări specifice					
EL				✓ Centrul național de solidaritate socială	✓ Procuratura	✓ Departamentul competent al poliției
ES ⁷⁴	Se aplică un protocol specific. Procedura de azil poate fi suspendată până când se poate garanta bunăstarea generală a minorului și în funcție de profilul de vulnerabilitate al acestuia.					
FI	✓ Se contactează unitatea de primire	✓				✓* Sistemul de asistență națională pentru victime ale traficului

⁷³ Analiză de la caz la caz.

⁷⁴ Nu s-au primit informații specifice.

B) SEMNE CĂ ESTE SAU A FOST TRAFICAT SAU ABUZAT						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare și alți actori	Poliția
FR					✓* Procuratura	✓ Poliția, autoritatea pentru medicină legală
HU						✓ ajutor psihologic
IE	✓ IPO informează poliția					✓* Poliția
IT ⁷⁵						
LT		✓*	✓*			
LV ⁷⁶	În toate aceste cazuri, autoritățile implicate în procedura de azil trebuie să acționeze conform legislației. Încă nu au fost puse la punct proceduri speciale.					
NL		✓ Plasează minorul într-un adăpost protejat	✓ NIDOS și EMM			✓* Centrul de expertiză* pentru introducerea ilegală de persoane și trafic de persoane
NO	✓ *	✓ *	✓ *			✓ *
PL						✓* Poliția de frontieră/ Centrul național de consultanță și intervenție pentru victimele traficului
RO ⁷⁷						
SE	✓ AMS raportează poliției/serviciilor sociale				✓* Dacă există suspiciunea de maltratare a copilului	✓* Poliția
SI	✓	✓	✓	✓	✓ Reprezentantul legal, ONG-urile	✓
SK						✓* Poliția

⁷⁵ Nu s-au primit informații specifice.

⁷⁶ Autoritățile implicate în procedura de azil trebuie să acționeze conform legii. Nu sunt instituite proceduri speciale.

⁷⁷ Nu s-au primit informații specifice.

Exemplu din practică: trimiterea către autoritățile competente și sprijinul oferit

HU: Dacă se poate confirma că a fost traficat sau abuzat ori dacă se pune problema de violență bazată pe gen, copilul solicitant are posibilitatea să primească asistență psihologică. Se aplică normele pentru solicitanții cu nevoi speciale, iar situația este luată în considerare în timpul procesului de azil.

Dacă există un caz iminent de violență bazată pe gen, cum ar fi căsătoria forțată⁷⁸

Următoarelor autorități le revine responsabilitatea de a lua măsurile necesare pentru a proteja copiii, iar cele responsabile cu luarea primelor măsuri au fost marcate cu asterisc (*):

- ⇒ autoritatea pentru azil în **AT, BE, CY, DE*, DK, FI, IE, NO, SE și SI;**
- ⇒ autoritățile de primire/cazare în **AT, BE, DK, FI*, LT, NO și SI;**
- ⇒ autoritățile de protecție a copilului în **AT, BG*, DK, LT NL*, NO și SI;**
- ⇒ autoritățile de asistență socială în **CY*, DE*, DK, EL, SE și SI;**
- ⇒ poliția în **AT*** (departamentul de cercetare penală), **DK, EL** (departamentul competent al poliției), **FI** (în caz de îngrijorări legate de securitate), **IE*, NL, SE, SI și SK*;**
- ⇒ autoritățile judiciare (procuratura) în **AT*, EL, FR*, NL și NO;**
- ⇒ ONG-urile în **SI.**

C) CAZ IMINENT DE VIOLENȚĂ BAZATĂ PE GEN, CUM AR FI CĂSĂTORIA FORȚATĂ ÎN ȚARA DVS.						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire/cazare	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare și alți actori	Poliția
AT	✓	✓	✓		✓* Procuratura	✓* Departamentul de cercetare penală
BE	✓	✓ Centrul de primire – cazare separată pentru copii sub 16 ani				
BG			✓* Departamentul de protecție a copilului			
CH	Cooperare cu autoritățile (cantonale) competente (de exemplu, autoritățile de urmărire penală, autoritățile cantonale de protecție a copilului, ONG-uri etc.)					
CY	✓ Identifică cazul			✓*		
DE	✓* Personal special instruit (Sonderbeauftragte)			✓* Serviciul de asistență socială pentru tineri		

⁷⁸ În SM marcate cu un asterisc, autorităților implicate le revine în comun responsabilitatea întreprinderii primelor demersuri/acțiuni.

C) CAZ IMINENT DE VIOLENȚĂ BAZATĂ PE GEN, CUM AR FI CĂSĂTORIA FORȚATĂ ÎN ȚARA DVS.						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire/ cazare	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare și alți actori	Poliția
DK	✓	✓ Dacă autoritățile municipale decid că trebuie luate măsuri de asistență socială pentru copil, operatorul centrului de primire sau de cazare decide care vor fi măsurile respective	✓	✓		✓
EE	Cazurile sunt prelucrate individual					
EL				✓ Centrul național de solidaritate socială	✓ Procuratura	✓ Departamentul competent al poliției
ES ⁷⁹	Se aplică un protocol specific. Procedura de azil poate fi suspendată până când se poate garanta bunăstarea generală a minorului și în funcție de profilul de vulnerabilitate al acestuia.					
FI	✓ Se contactează unitatea de primire	✓*				✓ În caz de îngrijorări legate de securitate
FR	✓* Procuratura					
HU						✓ Se acordă asistență psihologică ⁸⁰
IE	✓ IPO informează poliția					✓* Poliția
IT ⁸¹						
LT		✓	✓			
LV	În toate aceste cazuri, autoritățile implicate în procedura de azil trebuie să acționeze conform legii. Încă nu au fost puse la punct proceduri speciale.					
NL			✓* NIDOS		Procuratura	✓
NO	✓*	✓*	✓*		✓*	
PL ⁸²						
RO ⁸³						

⁷⁹ Nu s-au primit informații specifice.

⁸⁰ În **HU**, dacă se poate confirma că a fost traficat sau abuzat ori dacă se pune problema violenței pe motive de gen, copilul solicitant are posibilitatea să primească asistență psihologică. Se aplică normele pentru solicitanții cu nevoi speciale, iar situația se ia în considerare în cursul procesului de azil.

⁸¹ Nu s-au primit informații specifice.

⁸² Nu s-au primit informații specifice.

⁸³ Nu s-au primit informații specifice.

C) CAZ IMINENT DE VIOLENȚĂ BAZATĂ PE GEN, CUM AR FI CĂSĂTORIA FORȚATĂ ÎN ȚARA DVS.						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire/ cazare	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare și alți actori	Poliția
SE	✓ AMS raportează celorlalte autorități			✓		✓ Poliția
SI	✓	✓	✓	✓	✓ ONG-urile	✓
SK						✓* Poliția

Exemplu din practică: cazurile de căsătorie forțată

În **NL**, guvernul dorește să împiedice căsătoria forțată, de aceea legea privind căsătoria prevede ca ambii parteneri să aibă cel puțin 18 ani. Dacă o persoană cu vârsta sub 18 ani se căsătorește (sau s-a căsătorit) în străinătate, autoritățile nu recunosc căsătoria până când ambii parteneri nu împlinesc vârsta de 18 ani. Această prevedere face parte din Legea (privind prevenirea) căsătoriei forțate. În toate cazurile de căsătorie între copii, NIDOS face o evaluare și decide dacă un copil poate fi plasat în același adăpost cu partenerul. Tutorele este cel care decide cu privire la interesul superior al copilului. În orice caz, copiii cu vârsta sub 16 ani (și cei implicați într-un caz de căsătorie forțată) nu sunt plasați împreună cu partenerul.

În cazuri de handicap, probleme de sănătate, sarcină etc.⁸⁴

Sunt implicate următoarele autorități, cele responsabile cu luarea primelor măsuri fiind marcate cu asterisc (*):

- ⇒ autoritatea competentă în materie de azil în **CY, DE, DK, FI, IE, NO și SI**;
- ⇒ autoritățile de primire/cazare în **AT, BE*, DK, FI, LT, NO, PL și SI**;
- ⇒ autoritățile de protecție a copilului în **AT*, DK, LT, NL și NO**;
- ⇒ autoritățile de asistență socială în **AT, BE*, BG*, CY*, DE*, DK, EL, FR, HU, SE*, SI și SK***;
- ⇒ alți actori/alte autorități în **BG** (autoritățile din domeniul sănătății), **DK** (autoritățile din domeniul sănătății), **IE*** (poliția) și **SI** (reprezentantul legal).

D) ÎN CAZ DE HANDICAP, PROBLEME DE SĂNĂTATE, SARCINĂ ETC.						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare	Alți actori/ alte autorități
AT		✓	✓* Serviciul de asistență socială pentru tineri	✓		
BE		✓* Primire separată și adaptată		✓* Sistemul de sănătate belgian în cazuri de probleme medicale extrem de grave ⁸⁵		

⁸⁴ În SM marcate cu asterisc, autorităților implicate le revine în comun responsabilitatea întreprinderii primelor demersuri/acțiuni.

⁸⁵ În cazurile în care sunt implicați copii neînsoțiți.

D) ÎN CAZ DE HANDICAP, PROBLEME DE SĂNĂTATE, SARCINĂ ETC.						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare	Alți actori/ alte autorități
BG				✓* Autoritățile din sistemul social și sanitar		✓ Autoritățile din domeniul sănătății/ altele
CH	Cooperare cu autoritățile (cantonale) competente (de exemplu, autoritățile de urmărire penală, autoritățile cantonale de protecție a copilului, ONG-uri etc.)					
CY	✓ Identifică cazul			✓*		
DE	La interviu, nevoile speciale sunt luate în considerare cât mai mult posibil			✓*		
DK	✓	✓ Dacă autoritățile municipale decid că trebuie luate măsuri sociale pentru copil, operatorul centrului de cazare hotărăște măsurile respective	✓	✓		✓ Autoritățile din domeniul sănătății
EE	Cazurile sunt prelucrate individual					
EL				✓ Centrul național de solidaritate socială		
ES ⁸⁶	Se aplică un protocol specific. Procedura de azil poate fi suspendată până când se poate garanta bunăstarea generală a minorului și în funcție de profilul de vulnerabilitate al acestuia					
FI	✓ Se contactează unitatea de primire	✓				
FR				✓ Sistemul de sănătate		
HU				✓ Sistemul de sănătate		
IE	✓ IPO informează poliția					✓* Poliția
IT ⁸⁷						
LT		✓	✓			
LV	În toate aceste cazuri, autoritățile implicate în procedura de azil trebuie să acționeze conform legii. Încă nu au fost puse la punct proceduri speciale.					
NL			✓ NIDOS			

⁸⁶ Nu s-au primit informații specifice.

⁸⁷ Nu s-au primit informații specifice.

D) ÎN CAZ DE HANDICAP, PROBLEME DE SĂNĂTATE, SARCINĂ ETC.						
	Autoritățile pentru azil	Autoritățile de primire	Autoritățile de protecție a copilului	Autoritățile de asistență socială	Autoritățile judiciare	Alți actori/ alte autorități
NO	✓*	✓*	✓*			
PL		✓ Centre de îngrijire specializată				
RO ⁸⁸						
SE				✓* Serviciile medicale contactate de tutore		
SI	✓	✓		✓	✓ Reprezentantul legal	
SK				✓* Serviciile din domeniul medical		

Exemplu din practică: cazurile de handicap, probleme de sănătate, sarcină

DK: În cazuri de handicap, probleme de sănătate sau sarcină, precum și în cazuri de violență pe criterii de gen, cum ar fi căsătoria forțată etc., se aplică următoarele măsuri:

Copiii neînsoțiți solicitanți de azil și migranți care intră în responsabilitatea Serviciului Danez de Imigrări (DIS) sunt, de regulă, cazați în centre speciale de azil pentru copii. Personalul acestor centre este instruit să răspundă nevoilor specifice ale copiilor vulnerabili.

La sosirea unui minor neînsoțit în **DK**, se desemnează un reprezentant personal care să acționeze în interesul acestuia. Reprezentantul personal este desemnat cât mai devreme în cadrul procedurii și înainte de orice decizie de returnare și se ocupă de copil pe tot parcursul procesului. Sarcina reprezentantului ia sfârșit când copilul împlinește 18 ani.

⁸⁸ Nu s-au primit informații specifice.

Secțiunea 5. Specializarea și instruirea personalului

În această secțiune sunt prezentate diferitele instrumente și tipuri de instruire prin care se realizează calificarea și specializarea personalului care intră în contact cu copiii sau gestionează dosarele lor.

Majoritatea statelor respondente (**AT, BE, CH, CY, DE, DK, EE, EL, FI, FR, HU, IE, IT, LV, NL, NO, SE, SI și SK**) au instituit sisteme specifice de examinare a cererilor de protecție internațională înaintate de copii. Dintre acestea, 13 state ale UE+ (**AT, BE, BG, CH, CY, DE, DK, EL, FI, FR, NL, NO și SE**) au responsabili de caz specializați/unități specializate care urmează o instruire relevantă specifică. În **BG, ES, LT și PL** nu sunt instituite sisteme specifice de examinare a cererilor depuse de copii. **RO** nu a menționat nimic în acest sens.

În zece state ale UE+ (**BG, EE, ES, IT, IE, LT, LV, PL, RO și SI**), responsabilii de caz care gestionează cererile de protecție internațională depuse de copii au pregătire specifică, iar în **HU, IE și SK** există responsabili specializați care gestionează cererile depuse de copii, dar nu se organizează cursuri de pregătire.

Alte sisteme instituite în acest sens:

- ⇒ sisteme specifice care să răspundă interesului superior al copilului în **EE, EL** (centre specifice dacă este posibil), **FI**⁸⁹ și **SE**;
- ⇒ camere de interviu adaptate în **BE, CY, DE, FR, IE, NL, IT, PL și SK**;
- ⇒ pregătire acordată interpreților în **BE, DE**⁹⁰, **FR și IE**;
- ⇒ interpreți de același gen în **CY, FR și SE**;
- ⇒ reprezentant legal instruit în **DK, FR și SE**;
- ⇒ soluții specifice oferite în funcție de nevoile individuale în **SI**;
- ⇒ orientări specifice în **CH, EL, FR**;
- ⇒ prezența unui psiholog în **PL, FR** (în cazul în care copilul are probleme de sănătate psihică).

Exemplu din practică: Specializarea

În **BE**, de exemplu, există o echipă specializată care se ocupă cu cererile de azil depuse de copii. Acestei echipe de experți i se oferă pregătire specializată și indicații cu privire la gestionarea cererilor de azil depuse de copii, iar membrii se reunesc periodic pentru a discuta pe teme specifice legate de copii (atât de cei însoțiți, cât și neînsoțiți). Sisteme asemănătoare sunt instituite și în **SK**, iar în **SE** examinarea cererilor de azil este adaptată vârstei și gradului de maturitate al copilului și se realizează în centre adaptate pentru copii.

În **DK**, responsabilii de caz țin cont de vârsta, gradul de maturitate, naționalitatea și mediul din care provine copilul atunci când explică procedura de azil, iar întrebările și tehnicile de interviu sunt adaptate în acest sens. Astfel se asigură faptul că procedura de azil și întrebările sunt pe înțelesul copilului.

În **PL**, psihologi specializați acordă asistență în timpul interviurilor cu copii.

Instruirea

Responsabilii de caz urmează o instruire specifică în ceea ce privește gestionarea cererilor de protecție internațională înaintate de copii în 23 de state ale UE+ (**AT, BE, BG, CH, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR** (cei care au ca rol interviuarea copiilor), **HU, IE, IT, LV, NL, NO, PL, RO, SE, SI și SK**). În **LT** nu se organizează cursuri pentru responsabilii de caz.

⁸⁹ Responsabilul de caz solicită o evaluare a interesului superior de la asistentul social.

⁹⁰ Sub forma unui instrument video special.

În 19 din statele respondente (**AT, BE, BG, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IT, LV, NL, PL, RO, SE și SK**) se utilizează o combinație de module, instrumente și ghiduri practice de pregătire ale EASO. Instrumentele EASO sunt utilizate în 18 dintre statele respondente (**AT, BG, CH, CY, DE, DK, EE, EL, ES, HU, IT, LT, LV, NO, PL, RO, SE și SI**). Ghidurile practice ale EASO sunt urmate în 5 state UE+ (**CY, EE, HU, LV, NO**), iar modulele de pregătire ale EASO – în 17 SM (**AT, BE, BG, CH, CY, EL, FI, FR, HU, IT, LV, NL, PL, RO, SE, SI și SK**).

În **BE** este obligatorie absolvirea modulului EASO de interviuare a copiilor. Din pregătirea națională obligatorie a responsabililor de caz care gestionează cereri depuse de copii fac parte și încă 3 zile de pregătire specializată în ceea ce privește copiii în procedura de azil, care se axează pe etapele de dezvoltare, pe traumă, pe sensibilitate culturală, pe pierdere, pe efectele migrației asupra copiilor și pe reziliență. Unii responsabili de caz din echipa care se ocupă cu minorii beneficiază de specializare suplimentară prin modulele EASO privind IPV și SOGI. În **CY**, cererile de protecție internațională ale copiilor sunt gestionate de responsabili de caz cu experiență, care au urmat o serie de sesiuni de pregătire, inclusiv modulele EASO. În mod similar, în **EE** responsabilii de caz trebuie să fi absolvit modulele EASO, precum și programele de pregătire internă corespunzătoare.

Zece dintre statele respondente au instituit programe de pregătire naționale (**AT, BE, CH, DE, DK, FI, FR, NO, PL și SE**). În **AT**, responsabili de caz primesc instruire specifică periodică în domeniul interviurii copiilor, de la experți naționali. În mod asemănător, în **CH** și **DK** se asigură pregătire specifică în ceea ce privește tehnica de interviuare a copiilor și ISC. În **DE** se asigură pregătire de bază specială în ceea ce privește legislația și practica națională, precum și informații psihologice contextuale dacă este necesar. În **NO** se asigură pregătire națională privind tehnicile de interviuare, evaluarea vârstei, evaluarea credibilității, ISC și alte cerințe legale specifice copiilor. În **SI**, funcționarii publici sunt instruiți periodic în conformitate cu Legea privind protecția internațională, în special în ceea ce privește modul de tratare a minorilor și asistența acordată acestora pentru a-și exercita eficient drepturile.

În plus, unele state (**CH, FR, IE – TUSLA**) adoptă propriile orientări naționale/interne.

Rapoartele privind țara de origine (ITO) sunt utilizate în nouă state UE+ (**CH, DK, EE, EL, FR, IT, PL, SI și SK**), iar ghidul UNHCR este urmat în nouă SM (**CY, DK, EE, FR, HU, IE, LV, RO și SK**).

Specializarea în aspecte legate de copii

Posibilitatea de a consulta experți cu privire la aspectele legate de copii atunci când este necesar este disponibilă în 21 dintre statele respondente (**AT, CH, CY, DE, DK, EE, EL, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LT, LV, NO, PL, RO, SE, SI, SK**). Experții se pot consulta cu:

- ⇒ experți din cadrul aceleiași unități/al unei unități specializate: **CH, DE, FI, FR, HU, NO**
- ⇒ instituții specializate (autoritățile de protecție a copilului/procuratura): **EE, EL, ES, HU, IE, SI**
- ⇒ alți experți (medici, psihologi, avocați): **DK, EE, IT** (în centrele de primire), **LV, SK**
- ⇒ consultantă profesională externă: **CY⁹¹, DE, SI**;
- ⇒ specialiști operaționali și juridici: **SE**

Această opțiune nu este disponibilă în **BE** și **NL**.

BG nu a furnizat informații specifice cu privire la posibilitatea apelării la experți pentru consultanță în probleme legate de copii.

⁹¹ În cadrul Planului EASO de sprijin special pentru Cipru, responsabilii de caz specializați au posibilitatea de a discuta astfel de chestiuni cu experții EASO detașați în Cipru.

Recomandări

Pe baza principalelor constatări obținute în urma cartografierii și inspirându-se din bunele practici adoptate de autoritățile respondente și de alte părți interesate, EASO propune următoarele recomandări pentru a răspunde provocărilor și problemelor identificate care compromit protejerea efectivă a copiilor în cadrul procedurilor de azil.

Definiții operaționale

Practica scoate la iveală câteva diferențe importante între noțiunile și rolurile analizate pe întregul teritoriu al UE, ceea ce duce la o disparitate în tratamentul și încadrarea unor copii ale căror cazuri sunt asemănătoare.

► Respectând specificitățile fiecărui sistem național, autoritățile ar trebui să sporească convergența în categorizarea și tratamentul acordat copiilor pentru ca aceștia să primească aceeași protecție indiferent de statul gazdă.

Copiii însoțiți de părinți

Există riscul ca nevoile de protecție ale copiilor însoțiți de părinții lor să fie trecute cu vederea. Aceste nevoi ar trebui abordate indiferent dacă copilul solicită azil în nume propriu sau ca persoană aflată în întreținerea părinților în cadrul procedurii de azil. În unele cazuri, interesele copilului și interesele părintelui/părinților pot fi diferite sau chiar în conflict. În astfel de situații este deosebit de important să se asculte opiniile copilului, nu numai pentru că este un drept consacrat în CDC, ci și pentru că îi oferă responsabilului de caz ocazia să **exploreze posibile motive de acordare a protecției internaționale** pe care copilul poate că nu este dispus să le împărtășească în prezența părinților (de exemplu, afirmații despre orientarea sexuală sau identitatea de gen).

► Copiilor însoțiți trebuie să li se asigure participarea activă la procesele de decizie care le afectează viața, precum și să fie ascultați în timpul interviurilor pentru azil.

În acest sens, furnizarea efectivă de informații și prezența unor măsuri de protecție precum „confidențialitatea” sau „accesul la un consilier juridic” sunt deosebit de relevante pentru copilul însoțit. Autoritatea națională de azil, alături de actorii implicați în protecția copilului, trebuie să evalueze oportunitatea interviurii copilului în prezența consilierului juridic și nu în prezența părinților. Acești actori trebuie să evalueze și dacă părinții ar trebui să aibă acces la dosarul de caz al copilului în care se găsesc informații confidențiale, precum și dacă ar trebui emise decizii separate cu privire la cererile de protecție internațională ale copilului și, respectiv, părinților.

► Este extrem de important ca declarațiile copilului să nu fie folosite împotriva sa atunci când se examinează cererea sa de protecție internațională sau atunci când se examinează cererea părinților. Copilul trebuie informat și asigurat de acest lucru în timpul interviului.

În general, autoritatea națională de azil trebuie să se asigure că, de câte ori se confruntă cu un asemenea caz, copilul nu este pus într-o situație care i-ar putea face rău și că părinților nu le sunt comunicate informații confidențiale fără consimțământul copilului. Ori de câte ori se observă semne de abuz și/sau de exploatare, persoana responsabilă trebuie să se asigure că autoritățile competente sunt informate în consecință, iar **copilul primește asistență și îngrijire**.

Copiii neînsoțiți

Copiii care nu sunt însoțiți de părinții lor sau de un adult responsabil pentru ei, sau care ajung în această situație după intrarea pe teritoriul respectiv, sunt copii neînsoțiți și trebuie considerați și tratați ca atare. Numirea unui reprezentant și/sau a unui tutore trebuie să aibă loc imediat, pentru a nu prelungi perioada în care copilul se află într-o situație de vulnerabilitate acută.

► Rolul de reprezentant în cadrul procedurii de azil trebuie acordat unei persoane care cunoaște procedura națională de azil și care poate ajuta copilul să o parcurgă.

Rolul de reprezentant, sau de tutore, după caz, presupune independență, cunoaștere și dedicare. Este important ca rolul să fie atribuit unei persoane care nu are conflicte de interese și să fie exercitat de specialiști, nu de alți solicitanți de protecție internațională.

Copiii separați

Copiii însoțiți de rude sau de adulți cu care nu sunt înrudiți sunt copii neînsoțiți și trebuie să li se acorde măsurile de protecție necesare, inclusiv să li se desemneze un tutore sau un reprezentant la fel ca oricărui alt copil neînsoțit. Copiii separați pot fi expuși unor riscuri și vulnerabilități specifice sub răspunderea adultului însoțitor, mai ales dacă adultul nu poate să îngrijească adecvat copilul sau îl poate abuza. Pentru a preveni acest lucru, relația dintre copil și adult trebuie evaluată cu atenție.

Prin urmare, frații și surorile, soțul sau soția, membrii familiei sau alte rude sau persoane care însoțesc copilul nu trebuie considerate responsabile de copil. Pentru a identifica un îngrijitor adecvat, autoritățile de protecție a copilului trebuie să facă o evaluare exhaustivă a capacității și a dorinței persoanei de a avea grijă de copil.

► Trebuie să se asigure o evaluare a capacității și a dorinței îngrijitorului, iar aranjamentele în materie de îngrijire să fie în interesul superior al copilului.

Este deosebit de important să se verifice conexiunile și legăturile dintre copil și adult pentru a se asigura că relația este în interesul superior al copilului. Această verificare nu trebuie însă limitată la legăturile familiale documentate sau la rudele de sânge (este posibil ca familia extinsă sau îngrijitorii principali să nu fie rude de sânge). În același timp, neacordarea posibilității copilului de a intra în contact cu adultul însoțitor, care poate fi singura persoană în care copilul are încredere în situația strămutării, poate fi dăunătoare pentru copil. Toate elementele relevante, inclusiv riscurile de traficare și/sau de exploatare, trebuie analizate cu atenție prin prisma interesului superior al copilului.

Realizarea unor cereri de azil separate, neparticiparea la interviul copilului sau nedesemnarea oficială ca tutore al copilului nu presupun separarea fizică a unității familiale. Trebuie să se recurgă la separarea familiei numai în cazul în care acest lucru este în interesul superior al copilului (dacă există semne conform cărora copilul este în pericol).

Copiii căsătoriți

Copiii căsătoriți trebuie considerați și tratați drept copii în toate cazurile.

Comitetul CRC⁹² recomandă stabilirea vârstei minime pentru căsătorie cu și fără consimțământul părinților la 18 ani, atât pentru fete, cât și pentru băieți. În plus, Consiliul Europei invită statele sale membre „să stabilească sau să ridice la 18 ani vârsta minimă legală de căsătorie pentru femei și bărbați”. Consiliul îndeamnă de asemenea statele sale membre să „se abțină de la recunoașterea căsătoriilor forțate și a căsătoriilor între copii contractate în străinătate, cu excepția cazului în care recunoașterea ar fi în interesul

⁹² Comitetul CRC, Comentariul general nr. 6 (2005): Tratatul copiilor neînsoțiți și separați din afara țării lor de origine, 1 septembrie 2005, CRC/GC/2005/6, punctele 23-24.

superior al victimelor în ceea ce privește efectele căsătoriei, în special în scopul asigurării unor drepturi pe care nu le-ar putea invoca altfel”⁹³.

Definiția copilului neînsoțit din acquis-ul UE în materie de azil⁹⁴ nu exclude copiii căsătoriți. Prin urmare, copilul căsătorit trebuie considerat fie neînsoțit, caz în care va beneficia de garanțiile procedurale speciale disponibile pentru copiii neînsoțiți în conformitate cu DPA (reformată), fie însoțit dacă este însoțit de părinți sau de un adult responsabil (tutore sau reprezentant).

► În situația în care copilul este separat de părinți sau de tutorele legal, trebuie să se asigure că soțul/soția nu este desemnat(ă) drept tutore al copilului.

Desemnarea soțului/soției copilului drept tutore ar crea o situație de dezechilibru în care copilul ar depinde în mod legal de adultul care contribuie la vulnerabilitatea sa.

Atunci când se ia în considerare interesul superior al copilului căsătorit în cadrul procedurilor de azil, **trebuie acordată o deosebită atenție relației dintre copil și soț/soție**, pentru a se stabili scopul căsătoriei și existența sau neexistența consimțământului la căsătorie din partea copilului.

Rămânerea alături de soțul/soția adult(ă) trebuie acceptată ca opțiune viabilă numai dacă este în beneficiul copilului, după ce au fost analizate motivele dependenței. Este important să se ia în considerare dacă cuplul are copii și, în caz afirmativ, să se aibă în vedere dreptul la unitate familială. În statele membre în care vârsta consimțământului se stabilește în funcție de naționalitatea soților și nu de legea statului membru respectiv, trebuie instituite măsuri de protecție speciale.

Odată ce se stabilește că relația este consensuală și în interesul copilului – și numai în acest caz –, se poate pune întrebarea dacă copilul și soțul/soția trebuie evaluați în cadrul aceleiași cereri și în ce mod ar putea afecta acest lucru aranjamentele în materie de primire. Pentru a asigura protecția copilului pe tot parcursul procedurii, este necesară implicarea puternică a autorităților relevante din statele membre.

Copiii însoțiți de proprii copii

Este important să se pună întrebarea dacă cuplul are copii și, dacă da, să se ia în considerare dreptul la unitatea familială și eventualele preocupări suplimentare legate de protecția copiilor respectivi. Interesul superior al copiilor copilului trebuie evaluat tot separat.

► Trebuie asigurată realizarea unei evaluări a interesului superior pentru fiecare copil.

Copiii expuși riscului de trafic sau victime ale traficării

Orice posibil risc de traficare a copilului trebuie analizat cu atenție, inclusiv în ceea ce privește condițiile de primire și consilierea.

► Trebuie asigurată instituirea tuturor măsurilor care garantează protecția și siguranța copiilor care sunt victime sau potențiale victime ale traficului de persoane, precum și a persoanelor dragi acestora. Printre aceste măsuri se numără aplicarea mecanismului național de sesizare pentru a asigura o asistență adecvată.

Analizați dacă este în interesul copilului să se continue cu procedurile specifice pentru victimele traficului, cu procedura de azil sau cu ambele proceduri concomitent, în funcție de practica națională a statului UE+ în cauză.

⁹³ Adunarea Parlamentară a Consiliului European, Rezoluția 1468 (2005) cu privire la căsătoriile forțate și căsătoriile copiilor, disponibilă la <http://assembly.coe.int/nw/xml/xref/xref-xml2html-en.asp?fileid=17380&lang=en>

⁹⁴ Articolul 2 litera (l) din DCPI (reformată).

Copiii dispăruți

Dispariția copiilor din canalele și procedurile oficiale reprezintă una dintre cele mai îngrijorătoare probleme ale autorităților și ale celorlalte părți interesate.

În tranzit, înainte sau după intrarea în UE, copiii care parcurg nedetecțate rutele europene de migrație riscă să devină o pradă ușoară pentru rețelele de traficanti. Adesea, transportatorii din cadrul rețelilor de traficanti pozează în călăuze obișnuite, pentru a facilita transferarea copilului către rețelele de traficanti. În plus, călăuzele pot profita de vulnerabilitatea copilului pentru a abuza de el.

► Trebuie asigurate evaluarea riscului de dispariție a copilului din unitatea de cazare din orice motiv, inclusiv pentru a încerca să treacă în alt stat din UE+, și instituirea de măsuri pentru a-l atenua.

Riscul poate fi atenuat informând corect copilul cu privire la procedurile de azil și la termenele preconizate, oferindu-i în mod regulat informații clare, inteligibile și adecvate vârstei, în special cu privire la consecințele și riscurile încercării de a călători într-un alt stat UE+ în mod neregulamentar, singur sau cu sprijinul unor rețele infracționale sau al călăuzelor. Acordarea de prioritate cazului reprezintă un alt mod de a reduce acest risc.

Copiii LGBTI

Copiii pot cere azil inclusiv pentru motive legate de orientarea sexuală, de identitatea sau exprimarea de gen. Dezvăluirea timpurie a acestora continuă să reprezinte o provocare, deoarece de multe ori copilul provine dintr-o țară în care a fi o persoană LGBTI este un subiect tabu și chiar o infracțiune. Furnizarea de informații este esențială, asigurând înțelegerea de către copil a nivelului de protecție de care poate beneficia în țara gazdă.

De asemenea, este deosebit de important să se asigure acces la un interpret specializat care a fost instruit cu privire la termenii simpli și neutri folosiți în limba țintă, prin urmare va alege termeni care nu au conotații peiorative. Interpretul și intervievatorul trebuie să accepte și să răspundă cu aceiași termeni ca cei folosiți de copil pentru a se descrie (exceptând cazul în care termenii sunt peiorativi) și să facă referire la circumstanțele lor în conformitate cu ITO relevante, și nu cu percepțiile eurocentrice.

În plus, este foarte probabil ca un copil să aibă gânduri negative privind neintegrarea sa în societate, să fi fost stigmatizat, izolat și să aibă sentimente de rușine.

► Asigurați-vă că evaluarea acestor motive de azil se realizează prin descrierea sentimentelor, parcurgând împreună cu copilul întregul proces de gândire al acestuia.

Analiza cererii de azil nu trebuie bazată pe maniere sau pe presupuneri subiective (cum ar trebui să arate un copil homosexual sau cum ar trebui să se comporte etc.); acestea sunt doar consecințele unor prejudecăți personale. Responsabilul de caz nu trebuie să adreseze niciodată întrebări personale despre practicile sexuale ale solicitantului și nici nu trebuie să vizioneze sau să accepte materiale explicite.

Copiii cu handicap

Copiii cu handicap pot avea mai multe dificultăți în înțelegerea informațiilor oferite și în susținerea efectivă a cererii. Prin urmare, responsabilul de caz și persoanele aflate în contact cu copilul trebuie să-și asume o sarcină a probei mai mare, iar prezumția de nevinovăție trebuie aplicată în cea mai mare măsură posibilă. Astfel, adoptarea unei atitudini proactive și empatică este esențială pentru evaluarea nevoilor speciale, iar dacă este cazul copilul trebuie trimis către asistență – de exemplu, către sprijin și îngrijire medicală sau psihologică sau către asistență materială, inclusiv în etapa de primire.

► Trebuie asigurată disponibilitatea sprijinului necesar (interviewator și interpret specializat, canale adaptate de furnizare a informațiilor și centre adaptate).

Nu trebuie incluse concluzii privind diagnosticarea sănătății copilului sau a solicitanților însoțitori, decât dacă se anexează un raport medical.

Copiii cu traumă psihologică sau stres psihologic

Experiențele din țara de origine (cum ar fi război, moartea unor membri ai familiei sau abuz sexual), în timpul călătoriei (de exemplu, expunere la violență sau discriminare) sau în țara gazdă (rasism, incertitudine cu privire la viitorul statut legal) pot avea o natură traumatică. Chiar dacă copilul se dovedește a fi foarte rezilient, riscul de probleme de sănătate psihică ca rezultat al acestor experiențe dificile este mai mare

Maniera în care copiii reacționează la situații stresante depinde de vârsta și de etapa lor de dezvoltare. În urma experimentării unei pierderi severe, dezvoltarea copilului se poate deteriora la nivel cognitiv și emoțional. Copiii pot avea dificultăți în exprimarea emoțiilor, manifestându-și suferința sau emoțiile printr-un comportament exploziv. Ei pot suferi și de alte probleme de sănătate mintală cauzate frecvent de dezrădăcinare, cum ar fi depresie, anxietate, suferință, tulburări de somn, precum și agresiune, tendințe sinucigașe și psihoză.

Trauma psihologică sau stresul psihologic poate afecta capacitatea copilului de a da declarații despre experiențele trăite; prin urmare, aceste vulnerabilități trebuie luate în considerare la interviul personal. Pentru a ajuta copiii să-și împărtășească experiențele, atitudinea **empatică** a interviewatorului este esențială.

► Trebuie asigurată instruirea personalului în tehnici de intervieware adaptate pentru copii, pentru a preveni adâncirea traumei și a suferinței.

În plus, responsabilul care se ocupă de cazul copilului trebuie să obțină **proactiv** informații de la alți actori pentru a completa informațiile obținute.

În cazul în care gândurile solicitantului sunt fragmentate și incoerente, responsabilul de caz trebuie să-și asume o **sarcină a probei mai mare**. Dacă informațiile obținute în cursul interviului personal tot nu sunt suficiente, se aplică **prezumția de nevinovăție**. În cazul în care copilul pare a fi profund traumatizat sau incapabil să se exprime, interviul poate fi dăunător pentru el sau îi poate împiedica recuperarea. În aceste situații, interviul nu trebuie să aibă loc sau trebuie amânat până când copilul este apt.

Vulnerabilități multiple

Recomandările de mai sus vizează vulnerabilități specifice și suplimentare (copii victime ale traficului de persoane, copii cu handicap), însă pot exista cazuri cu vulnerabilități mai puțin vizibile dar la fel de importante (copii victime ale torturii sau ale altor forme de violență fizică sau psihologică gravă, inclusiv violență pe criterii de gen) care nu au fost identificate. Prin urmare, este foarte important ca responsabilul să fie deosebit de receptiv la orice indiciu suplimentar al unor nevoi speciale și la semnele altor vulnerabilități mai greu de identificat, în special cele care derivă din tipuri de persecuție specifică copiilor (de exemplu, o fată cu probleme grave de sănătate din cauză că a fost supusă la MGF).

Anumite vulnerabilități pot afecta capacitatea copilului de a înțelege procedura de protecție internațională și de a-și prezenta și susține cererea în cadrul interviului personal.

► Fiecare responsabil are datoria de a identifica în fiecare etapă vulnerabilitățile suplimentare și de a face ajustările necesare, pe parcursul diferitelor etape ale procedurii, pentru a se asigura că nevoile speciale ale copilului sunt respectate.

Interesul superior al copilului

Interesul superior al copilului este considerat primordial și trebuie pus în balanță cu interesele celorlalte părți, inclusiv cu cele ale statului. Importanța acordată interesului superior al copilului va face parte din analiza factorului de decizie. Interesul superior va beneficia de o prioritate ridicată, nefiind doar un factor ca oricare altul dintre cei avuți în vedere⁹⁵.

Considerarea interesului superior al copilului ca fiind primordial reprezintă un proces continuu, care necesită o evaluare înainte de luarea unei decizii administrative importante. Procesele privind ISC trebuie să înceapă înainte de inițierea procedurii de azil și să continue după finalizarea acesteia. Cât timp copilul face obiectul procedurii de azil, evaluarea ISC rămâne o obligație a autorităților competente în materie de protecție a copilului, a autorităților în materie de azil și a celorlalți actori. Actorii care asigură protecția copilului vor efectua concomitent EIS în scopuri multiple (primire, educație, custodie etc.). În același timp, autoritățile în materie de azil au responsabilitatea ca interesul superior al copilului să prevaleze în toate etapele procedurii de azil. Evaluările respective trebuie să se completeze reciproc, astfel încât toate procesele să beneficieze de pe urma sinergiilor necesare și să se evite suprapunerile.

► Atunci când autoritățile competente în materie de azil sunt primele care intră în contact cu copilul sau dacă se ocupă de diferite căi procedurale/juridice, li se poate solicita să demareze procesele de asigurare a ISC.

În aceste cazuri, și îndeosebi dacă interviul personal include întrebări legate de ISC și de garanțiile procedurale, autoritățile trebuie să implice toți actorii relevanți și să nu priveze copilul de șansa de a fi ascultat separat în contextul evaluării interesului său superior.

Interesul superior al copilului trebuie luat în considerare înainte de luarea oricărei decizii care afectează copilul, inclusiv a deciziei dacă cererea copilului trebuie separată de cea a părinților, a soțului/soției sau a altor membri ai familiei sau dacă trebuie realizat un interviu personal separat cu copilul, fără ca părinții să fie prezenți. Alte decizii au ca obiect, de exemplu, dacă este în interesul copilului să fie interviuat, în ce loc, când și cât timp să dureze interviul; alegerea interpretului/a responsabilului de caz/a responsabilului cu înregistrarea care să se ocupe de cererea copilului; decizia de a efectua o evaluare a vârstei⁹⁶ sau de a demara procedura de regăsire a familiei copilului; locul unde să fie plasat copilul etc.

Se consideră bună practică asigurarea revizuirii suplimentare și a aprobării oricărei recomandări sau evaluări efectuate cu privire la interesul superior al copilului, pe baza principiului celor patru ochi, conform căruia cazul trebuie studiat de cel puțin doi responsabili de caz.

În momentul evaluării ISC, dacă copilul dorește și dacă este posibil, interviurile cu copilul pentru evaluarea interesului superior pot fi efectuate de un responsabil-evaluator și de un interpret al cărui sex este ales de copil.

Pentru a realiza evaluarea, evaluatorul trebuie să încerce proactiv să obțină informații din surse relevante, în special din cele care cunosc situația copilului (cum ar fi tutorele/reprezentantul, îngrijitorul actual, asistenții sociali din centrele de primire, reprezentantul, membrii familiei etc). În acest sens, datele de contact ale părților relevante trebuie obținute înainte de EIS, conform cerințelor.

Orice proces de decizie care consideră primordial interesul superior al copilului trebuie să cuprindă respectarea dreptului acestuia de a-și exprima liber opiniile. Atunci când copilul decide că dorește să fie audiat, se poate decide asupra modalității (scris, desen, oral) și dacă audierea va avea loc direct sau

⁹⁵ Comitetul CRC, [Comentariul general nr. 14 \(2013\) cu privire la dreptul copilului ca interesul său superior să fie considerat primordial](#), (articolul 3 punctul 1), 29 mai 2013, CRC/C/GC/14, secțiunea IV.A.4, punctele 36-40.

⁹⁶ Evaluarea vârstei este procesul prin care autoritățile încearcă să estimeze vârsta cronologică sau grupa de vârstă a unei persoane cu scopul de a stabili dacă este copil sau adult. Informații suplimentare sunt disponibile în [Ghidul practic al EASO privind evaluarea vârstei](#), 2018.

printr-un reprezentant (tutore/părinte). În cazul în care copilul și-a exprimat opiniile, în mod direct sau indirect, acestea trebuie luate în considerare în acord cu vârsta și cu maturitatea lui.

Când înțelege că opiniile sale sunt luate în considerare, copilul poate fi mai dispus să coopereze, ceea ce este, la rândul său, benefic pentru procedură. Luarea în considerare a opiniilor copilului nu presupune ca toate dorințele sale să fie îndeplinite, însă acestea vor ghida procesul, dacă este posibil, urmând ca decizia finală să depindă de circumstanțele cazului.

Procedura de azil

Aceste măsuri de protecție și garanții procedurale trebuie să fie întotdeauna asigurate și aplicate ca parte a procedurii de azil pentru copii. Garanțiile procedurale constituie obligații pentru autorități și drepturi pentru copii.

Depunerea cererii de protecție internațională:

Multe dintre măsurile de protecție specifice procedurii de azil se pot aplica chiar de la momentul depunerii cererii, moment din care copilul este considerat solicitant.

Evaluarea vârstei

Când vârsta este necunoscută și există îndoieli întemeiate cu privire la vârstă, autoritățile pot fi nevoite să evalueze vârsta persoanei pentru a stabili dacă este adult sau copil. În ceea ce privește aplicarea prezumției de nevinovăție, solicitantul trebuie considerat copil și tratat ca atare până când se demonstrează că este adult.

Procesul de evaluare a vârstei⁹⁷ trebuie realizat printr-o abordare holistică și multidisciplinară, care să asigure că sunt instituite toate garanțiile și principiile necesare și că drepturile solicitantului sunt protejate. Din moment ce nicio metodă disponibilă în prezent nu poate determina vârsta exactă a unei persoane, o combinație de metode care evaluează nu doar dezvoltarea fizică, ci și nivelul de maturitate și de dezvoltare psihică ale solicitantului poate îngusta intervalul de vârstă posibil.

► Pentru evaluarea vârstei nu trebuie utilizată nicio metodă care implică nuditatea sau examinarea, observarea sau măsurarea organelor genitale sau a părților intime.

Odată ce se stabilește că solicitantul copil nu este însoțit de părinți sau de un adult responsabil, trebuie desemnat imediat un tutore/reprezentant, iar copilul trebuie informat din timp cu privire la procesul de regăsire a familiei. Dacă este informat și înțelege procesul și scopul acestuia, copilul va putea contribui cu informațiile necesare pentru demararea procesului de regăsire a familiei.

Regăsirea familiei

Scopul regăsirii familiei este de a găsi informații referitoare la locul unde se află membrii familiei copilului neînsoțit sau foștii îngrijitori.

Informațiile obținute pot ajuta părțile interesate relevante să identifice nevoile individuale ale copilului și, în funcție de aceste nevoi, să conceapă și să ofere protecție și îngrijire adecvate și personalizate, precum și să stabilească interesul superior al copilului pe baza circumstanțelor sale individuale.

De îndată ce se confirmă că regăsirea familiei este în interesul superior al copilului, procesul de regăsire trebuie inițiat fără întârzieri nejustificate și trebuie pus pe primul plan, respectându-se în același timp măsurile de protecție procedurale. Cu toate acestea, se recomandă o perioadă de reflecție și de odihnă pentru copil.

⁹⁷ Mai multe orientări sunt disponibile în *Ghidul practic al EASO privind evaluarea vârstei*, 2018.

► În cazul în care familia este regăsită și acest lucru este în interesul copilului, se poate ajunge la refacerea relațiilor familiale. În cele din urmă, copilul poate fi reunit cu familia, în urma evaluării.

După ce familia este găsită sau în cazul în care copilul este însoțit de adulți care pretind să fie membri ai familiei sau rude, autoritățile trebuie să ateste existența relațiilor familiale între copil și presupusul membru al familiei. În plus, trebuie evaluate capacitatea și dorința membrului familiei de a avea grijă de copil și de a acționa în interesul său superior.

Tratarea cu prioritate

Procedurile de azil pentru copii trebuie să fie tratate cu prioritate maximă. Prin prioritate se înțelege gestionarea cazului înaintea altora, nu în mod pripit.

► Prioritizarea unui dosar presupune luarea deciziilor necesare legate de dosarul respectiv cât mai curând posibil.

Acest lucru nu este incompatibil cu suspendarea procedurii dacă ar fi cel mai indicat în circumstanțele respective (copil în pericol sau victimă a traficului de persoane, copil care are nevoie de terapie pentru a fi ajutat să se deschidă, indisponibilitatea unui reprezentant sau interpret etc.). Suspendarea este adecvată dacă evaluarea și decizia de a suspenda procedura sunt făcute rapid. Într-un astfel de caz, copilul și tutorele trebuie informați imediat cu privire la durata și motivele suspendării. Copiii care au nevoie de protecție internațională nu trebuie lăsați să aștepte fără circumstanțe imperative care să justifice decizia respectivă. Decizia de a suspenda procedura trebuie reevaluată periodic.

Evaluarea vulnerabilității și identificarea nevoilor speciale

O altă obligație în conformitate cu DPA (reformată) este aceea de a identifica nevoile procedurale speciale ale copiilor, iar Directiva privind condițiile de primire (reformată) impune efectuarea de evaluări ale vulnerabilității. Acest lucru poate presupune implicarea tuturor actorilor, de exemplu a celor implicați în protecția copilului sau a furnizorilor de servicii.

► Evaluările continue ale interesului superior trebuie să țină seama de faptul că nevoile speciale sau capacitățile copilului vor evolua în timp, iar măsurile adoptate pot fi revizuite sau ajustate în consecință, spre deosebire de varianta adoptării unor decizii definitive și ireversibile.

Pe parcursul procedurilor de azil, copiii trebuie protejați împotriva tuturor formelor de violență, abuz, neglijență și exploatare. Autoritățile de azil trebuie să ia în considerare și să fie atente la eventualii indicatori de vulnerabilitate și de risc, inclusiv de sustragere, astfel încât siguranța copilului să fie asigurată pe parcursul tuturor procedurilor de azil. De exemplu, se pot adresa întrebări despre experiențele avute de copil acasă, în timpul călătoriei sau în tabără, despre aspecte legate de sănătate și despre relația cu familia însoțitoare și/sau cu îngrijitorul.

Trebuie colectate informații despre bunăstarea copilului, precum și orice îngrijorări privind protecția sau siguranța. Colectarea acestor informații și acordarea importanței cuvenite conținutului acestora pot contribui la asigurarea protecției copilului, de exemplu prin prevenirea ajungerii pe mâna sau a luării legăturii cu persoane care l-au abuzat, vătămat sau traficat.

Aspectele la care se face referire în aceste recomandări pot afecta condițiile de primire și standardele de primire/cazare⁹⁸.

⁹⁸ Vezi *Ghidul EASO privind condițiile de primire pentru copiii neînsoțiți: standarde operaționale și indicatori operaționali*, decembrie 2018.

Reprezentarea

Potrivit FRA⁹⁹, utilizarea termenilor tutore, reprezentant și reprezentant legal este inconsecventă la nivelul UE, iar terminologiile naționale sunt de asemenea variate. Prin urmare, pentru identificarea acestor noțiuni trebuie să se facă referire la funcțiile persoanei desemnate, într-o măsură mai mare decât la termenul atribuit. Rolul de reprezentant în cadrul procedurii de azil, astfel cum este prevăzut în acquis-ul UE în materie, trebuie acordat unei persoane care cunoaște procedura națională de azil și care poate ajuta copilul să o parcurgă. Sarcinile esențiale din cadrul procedurii de azil (cum ar fi furnizarea de informații de încredere copilului, pregătirea copilului pentru interviul personal, acordarea consimțământului în numele copilului, identificarea nevoilor speciale ale copilului și acționarea în interesul superior al copilului) sunt încredințate tutorelui/reprezentantului.

▶ Având în vedere aceste obligații, autoritățile trebuie să se asigure că persoanele desemnate nu au conflicte de interese și că își pot îndeplini rolul în mod efectiv, cu independență, expertiză și dedicare.

Prin urmare, persoanele cel mai bine echipate pentru a îndeplini acest rol sunt specialiștii (în sens larg, incluzând voluntarii sau membrii personalului care au fost instruiți corespunzător), spre deosebire de rudele care solicită protecție internațională și care trebuie să se ocupe de incertitudinea propriului statut juridic.

Pentru a putea realiza unele dintre aceste sarcini, tutorele/reprezentantul trebuie să fie pe deplin informat cu privire la proceduri și să-și dea consimțământul atunci când acestea sunt în concordanță cu interesul superior al copilului. Tutorele/reprezentantul trebuie să fie prezent la toate interviurile desfășurate cu copilul, deoarece prezența tutorelui face parte dintre garanțiile respectării drepturilor copilului pe parcursul interviului. Cu toate acestea, în cazul copiilor cu părinți sau al copiilor separați, dacă tutorele/reprezentantul este un alt solicitant de azil care poate se confruntă la rândul său cu dificultăți în înțelegerea sistemului sau care poate limita sau influența narațiunea copilului, interesul superior al copilului poate impune ca acesta să nu fie prezent la interviu.

Furnizarea de informații

Pentru a evita barierele lingvistice și problemele de comunicare, informațiile trebuie furnizate într-o limbă pe care copilul o înțelege. Pentru a evita supraîncărcarea copiilor cu informații extensive la preluarea în sistemul de primire, informațiile pot fi transmise cronologic sau etapizat, în acord cu nevoile individuale ale copilului și cu capacitatea acestuia. Trebuie instituite măsuri de protecție care să îi permită copilului să-și exprime punctele de vedere, dorințele și opiniile, să pună întrebări și să hotărască în cunoștință de cauză că dorește să participe la proces.

Tutorele are un rol esențial în asigurarea informării adecvate a copilului și a înțelegerii procedurilor și a posibilelor rezultate ale acestora.

▶ Copiii trebuie informați cu privire la procedurile de azil, trebuind să se verifice măsura în care le-au înțeles, inclusiv măsura în care au înțeles consecințele asupra vieții lor.

Interviu adaptat pentru copii¹⁰⁰

Atunci când se decide dacă și cum să fie interviuat copilul în cursul procedurii de azil, trebuie luat în considerare interesul superior al copilului. Trebuie avută în vedere o evaluare individuală nu numai a capacității copilului de a-și forma propriile opinii și a abilității de a comunica (în cazurile în care aceasta nu este posibilă din cauza tipului de handicap etc.), ci și a gradului de recuperare în urma experiențelor traumatizante și a impactului interviului asupra sănătății lui psihice. Evaluarea individuală trebuie să țină cont și de disponibilitatea informațiilor obținute din interviuri anterioare și din alte surse. Este posibil să

⁹⁹ Vezi *Raportul FRA „Sistemele de tutelă destinate copiilor lipsiți de îngrijire părintească în Uniunea Europeană”*, octombrie 2015.

¹⁰⁰ Pentru instruire suplimentară privind modul de efectuare a unui interviu personal cu copii, vă puteți înscrie la modulul privind interviuarea copiilor din cadrul programei de pregătire a EASO.

nu fie necesară participarea copiilor la un interviu personal privind protecția internațională, dacă relatarea părinților lor garantează în mod suficient statutul lor și dacă nu au apărut indicii care să sugereze necesitatea unei evaluări individuale.

► Odată ce interviul personal este considerat benefic pentru copil, acesta trebuie adaptat nevoilor sale speciale.

Se recomandă ca durata interviului și pauzele să fie adaptate gradului de atenție a copilului, iar responsabilul de caz și interpretul să se comporte cât mai neprotocolar și mai empatic posibil. Dacă este posibil, copilul trebuie întrebat dacă are vreo preferință în ceea ce privește sexul responsabilului de caz și al interpretului. În funcție de trecutul copilului, este posibil ca acesta să aleagă pe cineva de sex opus – de exemplu, un băiat care a fost abuzat sexual de un bărbat poate dori să fie prezenți un responsabil de caz și un interpret de sex feminin.

Informațiile trebuie furnizate într-un mod simplu și clar. Trebuie verificat dacă ceea ce s-a spus a fost înțeles, deoarece este posibil ca unii copii să nu îndrăznească să pună întrebări din cauza vârstei, a contextului cultural sau a stării psihologice. Când se desfășoară un interviu personal cu solicitanți copii, este vital ca intervievatorul să obțină informații despre situația generală a copiilor în țara de origine. Poziția copiilor în societate poate diferi în funcție de regiunea sau țara de origine a copilului. În unele culturi, poziția socială a unui individ crește odată cu vârsta, iar copiii au drepturi foarte restrânse sau sunt foarte puțin protejați de lege.

Dreptul de a fi ascultat

Dreptul de a fi ascultat se aplică tuturor copiilor care își pot crea propriile opinii, indiferent de vârstă. Ascultarea opiniilor copilului nu trebuie limitată la o anumită vârstă, deoarece nivelul de înțelegere și capacitatea copilului de a-și forma și exprima propriile opinii nu au întotdeauna legătură cu vârsta cronologică.

► Toți copiii au dreptul de a-și exprima opiniile, iar autoritățile trebuie să acorde importanța cuvenită acestor opinii în funcție de vârstă și de maturitate.

Drept urmare, gradul de maturitate a copiilor trebuie evaluat individual de un psiholog pentru copii sau de asistenți sociali cu experiență în lucrul cu copiii. Această evaluare reprezintă o informație utilă pentru adaptarea limbajului în care se transmit informații copiilor neînsoțiți și pentru a se verifica gradul lor de înțelegere. În plus, procedurile trebuie adaptate pentru a le da copiilor curaj să-și exprime opiniile.

Procesul de decizie

Când se evaluează conținutul cererii de protecție internațională, trebuie acordată atenția cuvenită factorilor de risc sporit la care sunt expuși copiii și formelor de persecuție sau de vătămare gravă specifice la care pot fi supuși (de exemplu, recrutarea minorilor în forțele armate, traficul de copii, exploatarea sexuală și/sau încălcarea drepturilor specifice ale copilului, precum și practicile tradiționale dăunătoare).

În etapa de pregătire, responsabilul de caz trebuie să consulte și să obțină informații detaliate privind ITO specifice copilului.

Atunci când este posibil, responsabilul trebuie să caute în mod activ să obțină informații din surse relevante pentru a evalua corespunzător interesul superior al copilului în cadrul procedurii de azil. Acordându-se o atenție deosebită protecției și confidențialității datelor și respectând siguranța și protecția copilului, trebuie contactate persoanele care îi cunosc situația (de exemplu, persoanele în care are încredere, tutorele/reprezentantul, îngrijitorul actual, asistenții sociali din centrul de primire, profesorii etc.).

Responsabilul de caz trebuie să fie conștient de modul de comunicare al copiilor, nu numai în timpul interviului, ci și în evaluarea probelor sau a relatărilor oferite de copil. Copiii nu sunt capabili să dea explicații la fel ca adulții. Această limitare este evidentă mai ales atunci când se ia în considerare impactul pe care

vârsta și, eventual, traumele și/sau condițiile psihologice le au asupra memoriei și capacității de a oferi informații complete și coerente, ceea ce influențează evaluarea credibilității în cursul examinării. Prin urmare, autoritățile trebuie să-și asume o sarcină a probei mai mare în cazul copiilor, în special al celor neînsoțiți sau vulnerabili. În plus, când se aduc argumente în susținerea cererii unui copil, prezumția de nevinovăție se aplică într-un sens cât mai larg, în special în cazul copiilor neînsoțiți, care prezintă o probabilitate mai mică de a deține documente justificative.

► De îndată ce decizia a fost luată, autoritățile trebuie să se asigure că copilul primește o decizie scrisă și motivată privind cererea de azil (în care se precizează, printre altele, modul în care s-a ținut seama în primul rând de interesul superior al copilului) și că aceasta îi este explicată verbal într-un mod adecvat vârstei și într-un limbaj pe care copilul îl poate înțelege.

În cazul unei decizii negative, copilul și tutorele său trebuie să primească informații privind alte căi juridice posibile (de exemplu, obținerea unei autorizații obișnuite de ședere sau de reședință pe motivul vârstei și/sau al vulnerabilității) sau, cel puțin, trebuie îndrumați către serviciile de furnizare de informații.

Atunci când unele dintre măsurile de protecție menționate mai sus nu sunt instituite, este posibil ca examinarea cererii de protecție internațională să trebuiască să fie suspendată. Acest lucru trebuie cântărit în funcție de natura măsurilor de protecție care lipsesc.

Mecanismul național de sesizare

Pentru copiii care solicită azil, implicarea serviciilor din domeniul protecției copilului în mecanismele de sesizare este în prezent limitată, însă ea ar trebui consolidată și asigurată. Toate părțile interesate relevante de la nivel central și local ar trebui să se întâlnească periodic în cazul în care nu există un sistem oficial de schimb de informații. Întotdeauna trebuie să fie clar ce autoritate este responsabilă pentru numirea unui tutore/reprezentant sau pentru acordarea accesului la procedurile cele mai adecvate pentru copil, pentru a evita situațiile în care nu se acordă protecție din cauză că diferite autorități consideră că alte entități sunt responsabile pentru anumite aspecte ale cazului unui copil.

► Trebuie asigurată implicarea autorităților de protecție a copilului și faptul că motivele de îngrijorare identificate (inclusiv abuz, traumă, violență, nevoi speciale/vulnerabilitate, probleme medicale etc.) au fost aflate, documentate și comunicate celorlalte autorități naționale responsabile implicate în protecția drepturilor copilului.

Când se identifică riscuri sau vulnerabilități, trebuie instituite garanțiile procedurale speciale care să asigure satisfacerea nevoilor respective. În plus, copilul trebuie îndrumat pentru sprijin și/sau pentru o evaluare suplimentară în cadrul autorității de azil, sau către alt furnizor de servicii sau altă autoritate, cum ar fi autoritatea de primire sau de protecție a copilului, pentru a i se garanta siguranța și starea de bine. Trimiterea poate fi pentru consultare profesională sau pentru consiliere juridică. Un exemplu îl reprezintă trimiterea copiilor victime ale traficului de persoane către mecanismele de sesizare corespunzătoare, care asigură comunicarea sistemului de protecție internațională cu cel de combatere a traficului.

În cazul copiilor cu nevoi speciale, trimiterea către asistență trebuie făcută în funcție de nevoi, de exemplu către îngrijire medicală sau sprijin psihologic ori asistență materială pentru copiii cu handicap. Nu trebuie incluse concluzii privind diagnosticarea sănătății copilului sau a solicitanților însoțitori, decât dacă se anexează un raport medical.

Se consideră bună practică prelungirea asistenței și după vârsta de 18 ani, pentru a se asigura o perioadă de tranziție în care copilul să dobândească treptat o autonomie deplină, în special în cazul copiilor neînsoțiți sau al celor care necesită tratament pentru o recuperare completă.

Personal calificat

Responsabilii din domeniul azilului care intră în contact cu copii trebuie să fie calificați, să aibă experiență în lucrul cu copiii și să fie instruiți corespunzător. Responsabilii care se ocupă direct de copil trebuie să fie instruiți cu privire la utilizarea unor tehnici de interviu adecvate copiilor. Statele UE+ trebuie să numească personal calificat și instruit în mod special care să se ocupe de cazurile copiilor și să asigure consolidarea continuă a capacităților personalului. De asemenea, interpreții trebuie să fie instruiți și familiarizați cu un mod de interpretare adaptat copiilor.

► Deciziile privind cererea de protecție internațională a unui copil trebuie luate de o autoritate competentă care cunoaște pe deplin toate instrumentele juridice referitoare la drepturile copilului, la traficarea și alte aspecte relevante în materie de protecție.

Pe lângă instruire, este important ca responsabilul și interpretul să aibă o atitudine care permite copilului să se simtă în largul său. Responsabilul competent și interpretul trebuie să se comporte cât mai neprotocolar, mai proactiv și mai empatic posibil.

Contactați UE

În persoană

În întreaga Uniune Europeană există sute de centre de informare Europe Direct. Puteți găsi adresa centrului cel mai apropiat de dumneavoastră la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

La telefon sau prin e-mail

Europe Direct este un serviciu care vă oferă răspunsuri la întrebările privind Uniunea Europeană.

Puteți accesa acest serviciu:

- apelând numărul gratuit 00 800 6 7 8 9 10 11 (unii operatori pot taxa aceste apeluri);
- apelând numărul standard: +32 22999696; sau
- prin e-mail, la: https://europa.eu/european-union/contact_ro

Găsiți informații despre UE

Online

Informații despre Uniunea Europeană în toate limbile oficiale ale UE sunt disponibile pe site-ul Europa, la: https://europa.eu/european-union/index_ro

Publicații ale UE

Puteți descărca sau comanda publicații ale UE gratuite și contra cost la adresa:

<https://publications.europa.eu/ro/publications>. Mai multe exemplare ale publicațiilor gratuite pot fi obținute contactând Europe Direct sau centrul dumneavoastră local de informare (a se vedea https://europa.eu/european-union/contact_ro).

Dreptul UE și documente conexe

Pentru accesul la informații juridice din UE, inclusiv la ansamblul legislației UE începând din 1952 în toate versiunile lingvistice oficiale, accesați site-ul EUR-Lex, la: <http://eur-lex.europa.eu>

Datele deschise ale UE

Portalul de date deschise al UE (<http://data.europa.eu/euodp/ro>) oferă acces la seturi de date din UE. Datele pot fi descărcate și reutilizate gratuit, atât în scopuri comerciale, cât și necomerciale.



Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene